

CHAOS A TEROR

yráběný Psychiatrií

OBSAH

Úvod:	
Výroba vrahů	2
Kapitola jedna: „Doktoři“ smrti	5
Kapitola dvě: Psychiatři tleskají šilencům	15
Kapitola tři: Ideologie plodí rasovou nenávist	19
Kapitola čtyři: Zacíleno na oběti	23
Kapitola pět: Cesta k nápravě	27
Doporučení	28
Mezinárodní občanská komise za lidská práva	29

ÚVOD

Výroba vrahů

Na teroristické útoky na budovy Světového obchodního centra v New Yorku a budovu Pentagonu ve Washingtonu, D.C. z 11. září 2001 nikdo nezapomene: letadla vybuchující v plamenech po nárazu do budovy, lidé vyskakující z hořících trosek do náruče jisté smrti, rozsáhlé části dolního Manhattanu obracející se v prach, hasiči spěchající k hrotícím se budovám, kteří se sami stávají oběťmi. Omráčený svět sledoval filmový záznam události znova a znova a pokoušel se nějak pochopit kriminální mysl, která mohla vymyslet takový plán, natož jej vykonat.

Neuvěřitelně násilné skutky jako tento nás všechny šokují. Jaký druh lidí mohl být tak chladnokrevný a destruktivní – a ochotný se přitom vzdát vlastního života? Jaký druh myslí metodicky naplánuje a vykoná masovou vraždu – za naprostého pohrdání člověkem? Přesto někteří „experti“ tvrdí, že dnešní obchodníci s terorem nejsou o nic iracionálnější než vy či já – že v sobě všichni neseme „démony“.

Dejme si pozor na tyto experty, protože jejich tvrzení jsou donebevolající lži. Terorismus

je *vytvářen*, nejde o lidskou přirozenost. Sebevražední atentátníci se vyrábí, nerodí se. Koneckonců, terorismus je produktem šílenců usilujících o destrukci a tito šíleni jsou typicky produktem psychiatrických nebo psychologických technik zaměřených na ovládání mysli a chování. Sebevražední útočníci nejsou racionalní – jsou to slabí a poddajní jedinci, kteří byli psychologicky na-indoktrinováni, aby nelítostně vraždili nevinné lidi, bez zájmu o svoji vlastní hodnotu. Jsou to vyrobení vrazi.

Součástí takového procesu je použití psychotropních psychiatrických léků. Podívejme se na původ slova „asasín“ (v angličtině dnes „úkladný vrah“ nebo „atentátník“). V roce 1090 založil Hasan ibn al-Sabbah v horské pevnosti blízko Kaspického moře teroristickou skupinu s názvem řád

*„Terorismus je **vytvářen**, není vrozený. Sebevražední atentátníci se vyrábějí, nerodí se. Koneckonců, terorismus je produktem šílenců usilujících o destrukci. A tito šíleni jsou typicky produktem psychiatrických nebo psychologických technik zaměřených na ovládání mysli a chování.“*

– Jan Eastgateová

Ismaili. Při výcviku členů řádu na zabijáky byli tito nejprve zdrogováni do bezvědomí a pak přeneseni do nádherných zahrad plných luxusu a žen. Byli probuzeni, aby si užívali „radosti“, a pak opět nadrogováni a vrátili se k „velkému pánoni“, který dohlížel na jejich výcvik. Ten je ujišťoval, že se od něj ani na chvíli nevzdálili, ale že pouze okusili

Ú V O D K Č E S K É M U V Y D Á N Í

Tento materiál byl sestaven Občanskou komisí za lidská práva (Citizens Commission on Human Rights – CCHR) na základě průzkumů a zkušeností pocházejících z Evropy, Spojených států, Austrálie, ale i dalších částí světa. V různých zemích se vzhledem k odlišnému historickému vývoji a několika dalším faktorům může popisovaná situace lišit, v některých ohledech může být lepší, ale v některých také podstatně horší.

Díky globálnímu postupu psychiatrie můžeme v ČR očekávat snahu o přizpůsobení se Evropě a USA, což je v případě zlepšení situace v oblasti lidských práv a práv pacientů vítanou změnou,

v případě implementace prokazatelně škodlivých psychiatrických a psychologických postupů a zvyšování negativního psychiatricko-psychologického vlivu naprosto nepřijatelným trendem, který by politici, úřady, nevládní organizace a angažovaní občané neměli dovolit. Stejně tak by neměli dovolit stávající zneužívání, ke kterému v České republice dochází. Předkládaný materiál je inspirací pro jeho odhalení a pro zavedení opatření, která povedou k zajištění lidských práv tak, jak je definují mezinárodní dokumenty, jejichž je ČR signatářem. Zejména Všeobecná deklarace lidských práv a Mezinárodní úmluva o občanských a politických právech.

Občanská komise za lidská práva ČR

chuť ráje, který na ně čeká, když úspěšně dokončí zabijácký úkol.¹ Kvůli používání velkých dávek hašiše pro dosažení intoxikace začali být zabijáci známi jako „hashashinové“ (z arabského „užívající hašiš“) a později jako „asasínové“.²

Japonští „kamikadze“, kteří v průběhu II. světové války napadali při sebevražedných útocích spojenecké lodě, používali amfetaminy pro překonání přirozené touhy po přežití.³ Mezi vedlejší účinky amfetaminů patří psychóza, euporie a bojovnost.⁴

Beverly Eakmanová, spisovatelka a pedagožka, říká: „Skutky nevýslovného teroru, mučení a masového vraždění nejsou tolík dílem jedinců, kteří se zbláznili, jako spíše jedinců, kteří přišli o své svědomí. Odporné sebevražedné útoky na Světové obchodní centrum a Pentagon vedou k Usámovi bin Ládinovi a... bin Ládinův vrchní mentor je bývalý psychiatr... Nebylo by to poprvé, kdy psychiatři sloužili jako manipulátoři v pozadí charismatických, ale v podstatě slabých a chybujících lidí – systematicky příkrmovali jejich zášť a stimulovali jejich ego –, až se nakonec i ten nejbarbarštější skutek mohl ve jménu nějakého zvráceného důvodu jevit jako chvályhodný a racionální.“

Od Hitlerova „konečného řešení“ v Německu před 70 lety přes neuvěřitelné „etnické čistky“ v Bosně a Kosovu v 90. letech až k dnešním sebevražedným útočníkům svět obrovsky trpí v rukách naprogramovaných atentátníků a vyhla-zovacích maniaků.

Tato publikace odkrývá klíčové hráče v alarmujícím a explozivním nárůstu dnešního terorizmu – psychiatry a psychology. Veřejné odhalení

tohoto destruktivního původce v pozadí terorizmu dává k dispozici znalosti a řešení v otázce jinak nepochopitelného a ničivého jevu.

S úctou

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Jan Eastgate".

Jan Eastgateová, prezidentka
Citizens Commission on
Human Rights International

DŮLEŽITÁ FAKTA

1

Zatímco se média ohledně 11. září soustředila na Usámu bin Ládina, velmi málo lidí vědělo o roli, kterou hraje egyptský psychiatr Ajman al-Zawahírí, pravá ruka Usámy bin Ládina.

2

Vlakové bombové útoky ve španělském Madridu z 11. března 2004 byly podle některých zpráv zorganizovány marockým psychiatrem Abu Hafizem.

3

Psychiatrické léky se v Iráku a dalších zemích používaly pro vymývání mozků mladých mužů, z nichž se tak vytvářeli sebevražední útočníci.

4

Teroristé se také vytvářejí pomocí psychologických metod, které ničí nezávislost, morální úsudek a osobní zodpovědnost.

5

Ti, kteří používají ovládání myšlení, kombinují bolest, psychiatrické léky a hypnózu, aby z lidí – včetně dětí – udělali nelítostné vraždící stroje.

Ve špičce ranního spěchu v úterý 11. března 2004 došlo ve vlacích ve třech rušných stanicích španělského Madridu k 10 explozím. Tento tragický a smrtonosný teroristický útok měl, podobně jako útoky z 11. září a další, společný znak – účast členů psychiatrické profese napojených na vnitřní kruhy Al-Kajdy.

KAPITOLA JEDNA

„Doktoři“ smrti

Zatímco se média ohledně 11. září soustředila na Usámu bin Ládina, jeho afgánskou teroristickou skupinu Al-Kajdu a 19 únosců letadel napojených na Al-Kajdu, velmi málo lidí vědělo o roli, kterou hraje egyptský psychiatr Ajman al-Zawahíří.

Vincent Cannistraro, bývalý vysoce postavený protiteroristický důstojník CIA, staví Ajmana al-Zawahířího do středu dění: „Zawahíří je tím mužem – je to velíci důstojník... číslo jedna po pravé ruce Usámy... Věří, že násilí očišťuje... Zabijí nevinné lidi.“⁵

Muntasir el-Zajat, egyptský právník, který s Ajmanem al-Zawahířím strávil tři roky za mřížemi, říkal to muto zabijáckému teroristovi „bin Ládinův mozek“.⁶

Útoky z 11. září nebyly prvním ani posledním případem spolupráce dr. Ajmana al-Zawahířího a Al-Kajdy.

Madridská tragédie

Ve špičce ranního spěchu v úterý 11. března 2004 došlo ve vlacích ve třech rušných stanicích španělského Madridu k 10 explozím, které za sebou zanechaly 191 mrtvých a 1 900 zraněných.

Údajný organizátor, marocký psychiatr Abu

Hafíza, vytvořil plán, který zaměstnal minimálně šest lidí při rozmístění bomb nastavených na současnou detonaci – taktika zaměřená na zesílení násilí s cílem většího psychologického účinku.⁷

Pečlivý plán začal nejméně o 10 měsíců dříve, kdy Abu Hafíza shromáždil skupinu agentů Al-Kajdy ze Saudské Arábie a přivedl je do Fallujahu v Iráku. V následujících měsících se Abu Hafíza vydávající za učitele z náboženské školy pohyboval po Iráku a shromažďoval zpravidajské informace – pro dr. Ajmana al-Zawahířího.

Madridské útoky byly zatím poslední ve smrtonosné kariéře teroristy, která trvá od poloviny 90. let, kdy Abu Hafíza vstoupil do středu Al-Kajdy.

Vytváření teroristů s vymýtými mozky

V březnu 2004 odhalily londýnské noviny *The Times*, že Al-Kajda droguje mladé Iráčany a s cílem vytvoření sebevražedných útočníků jim vymývá mozky. Tento proces používá bolest a drogy v kombinaci s hypnózou.

Podle plukovníka Karima Sultana, policejního ředitele v irácké Karbale „jim vymýt mozek trvá dlouho. Zkazí je penězi a pak jim začnou dávat drogy, dokud nejsou napůl v bezvědomí.“⁸

**Bývalý psychiatr
Ajman al-Zawahíří „je tím
mužem – je to velíci důstojník...,
číslo jedna po pravé ruce
Usámy [bin Ládina]... Věří,
že násilí očišťuje...“**

– Vincent Cannistraro, bývalý
protiteroristický důstojník, CIA

Keňa: Bombový útok na velvyslanectví USA, 1998

Bejrút: Bombový útok na kasárna námořní pěchoty USA, 1983

Karbala, Irák: teroristický útok, 2004

VÝROBA TERORU:
Mezi metody používané lidmi, kteří formují teroristické jednotky, patří používání drog a psychologického podnášování spolu s ideologickou indoctrinací. Tyto metody umožňují teroristům páchat takové hrůzy jako sebevražedný útok na kasárna námořní pěchoty v Bejrútu (1983), velvyslanectví USA v Keni a Tanzáni (1998) a irácké svaté město Karbalu, kde sebevražední atentátníci v březnu 2004 usmrtili 112 lidí.

Karbala během tří týdnů v březnu 2004 zažila útoky devíti sebevrahů. Násilí by bylo ještě horší, kdyby důstojníci plukovníka Sultana nezajali v okolních vesnicích 12 mužů – řada z nich byla údajně zdrogována, měli vymyté mozky a byli „připraveni k činu“.⁹

Do jiných psychologických metod pro „vymývání mozku“, které teroristické skupiny používají, patří třífázový proces, který se skládá z „rozmaření“ „změny“ a „znovuzmražení“. „Rozmaření“ fyzicky člověka odděluje od jeho zvyků, zdrojů informací, společenských kontaktů a podpůrných struktur. Pak člověka tak poníží, že se cítí jako bezcenný, což jej údajně motivuje ke změně. „Změna“ směruje člověka k osvojení nových

Prozkoumání hlavních opor teroristů – inženýrů teroristických katastrof – ukazuje na převahu psychiatrických a psychologických praktiků, ovšem mnohem viditelnější jsou jejich nástroje: drogy a donucovací metody, které jsou nedílnou součástí vytváření teroristických jednotek na celém světě.

postojů, dost často za pomocí vnucovalní. Do „znovuzmražení“ spadá „...integrace změněných postojů do zbytku jeho osobnosti...“¹⁰

Tento proces, také nazývaný „trénink senzitivity“, byl vyvinut s cílem prostudovat, jak by se lidé dali společensky a psychologicky manipulovat, aby se vzdali svých duší...¹¹

Konečný výsledek: destrukce nezávislosti, morálního úsudku a osobní zodpovědnosti.

Psychiatři a psychologové se vychloubali, že jsou schopni za použití těchto metod naprogramovat jednotlivce tak, že se z nich stanou atentátníci. Dávno předtím, než kdokoli slyšel o „mandžuském kandidátovi“ – člověku nevědomě naprogramovaném pomocí drog a hyp-

nózy, aby zabíjel (podle stejnojmenného amerického filmu z 60. let, který zachycoval vymývání mozku americkým vojákům) – George Estabrooks, psycholog a bývalý profesor na univerzitě Colgate v New Yorku, informoval o výrobě operačních „mandžuských kandidátů“ na straně spojenců během II. světové války. „Klíč k vytvoření efektivního špióna nebo atentátníka,“ řekl, „spocívá v rozdelení jeho osobnosti nebo vytvoření multiosobnosti za pomoci hypnózy... To není science fiction. To se dělalo a dělá. Já jsem to dělal.“¹²

Řada studií potvrdila, že psychotropní léky mohou „převzít kontrolu nad lidskou myslí proti vůli dotčeného člověka“. ¹³ „Pomocí drog,“ napsal Walter Bowart v knize *Operace ovládání mysli (Operation Mind Control)*, „mohl zručný člověk nejdříve navodit hypnotický tranz. Pak se daly se zesíleným úspěchem použít jedna či více technik pro úpravu chování. Bez řízených sugescí drogy samy o sobě mohou ovlivnit myšlení náhodným způsobem. Když se ale zkombinují s hypnózou, je možné člověka formovat a manipulovat s ním tak, že se sám nepozná.“¹⁴

Z výše uvedeného a dlouhé řady důkazních materiálů je patrné, že psychiatrické léky vyvolávají násilnické chování. V roce 2000 zjistila švédská studie zabývající se mladistvými delikventy, že 40 % z nich akutně zneužívalo psychi-

atrické anxiolytikum známé též jako „zmírňovač strachu“, drogu, která jim umožnila bez lítosti páchat extrémně násilné zločiny. Pachatelé neprojevovali žádnou lítost nad svými činy. „Když jsem do něj pětkrát píchnul, necítil jsem žádné emoce,“ vyprávěl jeden z adolescentů.¹⁵

Odhaduje se, že 250 000 dětí je na celém světě z příkazu revolucionářů a teroristů nuceno k účasti v ozbrojeném boji.¹⁶ Podle zprávy Organizace spojených národů dostává řada těchto dětí amfetaminy a anxiolytika, což jim umožňuje „pokračovat ve vražedných orgiích celé dny“.¹⁷

Corinne Dufková z organizace Human Rights Watch uvedla: „Vypadá to jako velmi organizovaná strategie, kdy se děti získávají, nadrogují, zničí se jejich obrana a paměť a změní se na vraždící stroje, které nemají žádný ohled ani soucit s civilním obyvatelstvem.“¹⁸

Dr. Colin Ross, autor knihy *Bluebird: Psychiatrické záměrné vytváření mnohočetné osobnosti (Bluebird: Deliberate Creation of Multiple Personality by Psychiatrists)* a odborník na otázku donucovacích psychiatrických metod odhaluje, že dovedný psychiatr může využít škálu technik pro naprogramování člověka k páchaní násilných skutků. Hypnóza uplatňuje větší vliv, pokud se kombinuje s drogami a bolestí.

Ross se domnívá, že množství sebevražedných útočníků, kteří byli naprogramováni pomocí drog, se „blíží 100 procentům“.

Odhaduje se, že 250 000 dětí je na celém světě z příkazu revolucionářů a teroristů nuceno k účasti v ozbrojeném boji. Podle zprávy Organizace spojených národů dostává řada těchto dětí amfetaminy a anxiolytika, což jim umožňuje „pokračovat ve vražedných orgiích celé dny“.

DUŠEVNÍ teroristé

Během posledního desetiletí terorizuje světovou scénu exploze bezdůvodného násilí. Prozkoumání tohoto destruktivního jevu odkrývá vliv psychiatrického působení v pozadí doslova každého teroristického činu.

Jak napsal Gordon Thomas, zkušený zahraniční dopisovatel a autor knihy *Cesta k šílenství*, v roce 1989: „Zatímco politický terorismus už nějakou dobu poutá všeobecnou pozornost, nebylo zveřejněno téměř nic o tom, jak dnes lékaři využívají svých znalostí a dovedností na jeho podporu... Nic z toho, co jsem dříve zkoumal, mě nemohlo připravit na pochmurnou realitu lékařů, kteří se rozhodli záměrně ničit lidskou mysl a lidská těla, k jejichž léčení byli vyškoleni.“¹⁹

Několik příkladů dokazuje pravdivost předpokladu, že v srdci mezinárodního terorizmu se nachází psychiatrický nebo psychologický vliv:

Ajman Al-Zawahíří: Druhý nejhledanější muž světa, hlavní poradce Usámy bin Ládina, psychiatr a lékař, usvědčený z terorizmu v Egyptě a v nepřítomnosti od-souzený k smrti.²⁰ Ajman Al-Zawahíří studoval v rámci své lékařské kvalifikace behaviorální vědy, psychologii a farmakologii na Káhirské univerzitě. Podle islám-

Ajman al-Zawahíří

Usáma bin Ládin

ského právníka Muntasira el-Zajata je dr. Ajman al-Zawahíří pro Usámu bin Ládina to, „co je mozek pro tělo... schopen přeměnit bin Ládinovo myšlení a mentalitu a obrátit jej z pouhého podporovatele afgán-ského džihádu na vyznavače a šířitele ideologie džihádu“.²¹ Interpol vydal příkaz k zatčení dr. Ajmana al-Zawahířího v souvislosti s jeho rolí při teroristických útocích na Světové obchodní centrum a Pentagon.²² Cofer Black, bývalý expert CIA na terorizmus, nyní pracovník amerického ministerstva zahraničí, řekl, že Ajman al-Zawahíří „představuje větší hrozbu“ než Usáma bin Ládin.²³

Abu Haffiza: Marocký psychiatr, vysoce postavený člen Al-Kajdy a předpokládaný organizátor madridských bombových útoků z 11. března 2004. Údajně vedl agenty, kteří poskytovali logistickou podporu vůdci útočníků z 11. září Muhammuu Attovi a dalším teroris-

tům z útoků na Světové obchodní centrum a Pentagon
11.9. Byl zapleten do sebevražedného útoku z 11.
dubna 2002, který usmrtil 21 lidí, převážně turistů, na
tuniském výletním ostrově Džerba. Je také spojován s řá-
dou pumových automobilových útoků a dalších explozí
v marocké Casablance z 16. května 2003, při nichž
zahynulo 43 lidí včetně 12 sebevražedných útočníků.
a více než 100 lidí bylo zraněno.

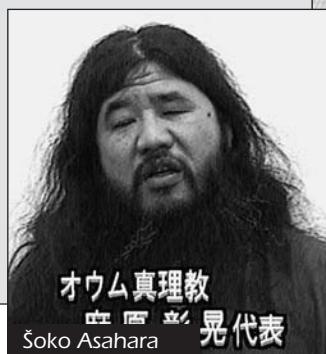
Carlos - Šakal

Carlos bere rukojímí z vedoucích představitelů OPEC. Vídeň 1975

Dr. Masamitsu Sasaki, prezentor Óm šinri kjó, Japonsko: 20. března 1995 způsobil smrtící útok nervovým plynem v Tokijském metru smrt 12 lidí a dalších 5 500 onemocnělo.²⁴ Použitým nervovým plynem byl *sarin*, látka vyvinutá německými vědci a vyráběná nacisty v průběhu II. světové války.²⁵ I když útok nařídil vůdce skupiny Šoko Asahara, byl to dr. Sasaki, její prezentor a psychiatr, kdo do ní přinesl psychotropní, stimulační a halucinogenní drogy, údajně za účelem vymýcení pocitů, které člověk chová vůči druhému pohlaví. Svědectví předložená při procesu s Óm šinri kjó v únoru 1996 odhalila, že dr. Sasaki udělal z Asahary závislého na LSD, a ten se pak oddával „abnormálnímu sexu“. Další lékař této skupiny, Ikuo Hajaši, vypověděl, že používal barbituráty, thiopental sodný – látku známou vyvoláváním psychózy – a elektrošokovou léčbu, aby přívržencům Óm šinri kjó „odstranil paměť“.²⁶ Desítky členů zemřely po požití thiopentalu sodného.²⁷ Při zasvěcovacích obřadech dostalo LSD více než 2 600 lidí.²⁸

„Carlos alias Šakal“ (Ilijč Ramírez Sánchez): Původem z Venezuely, jeden z nejznámějších „revolučních teroristů“ v historii moderních vzbouřeneckých hnutí. Absolvent moskevské Univerzity Patrice Lumumby z roku 1969, kde studoval psychologický terorismus a „vymývání mozku“. „Šakal“ údajně pracoval pro Libyjského Muammara Kaddáfího a Iráčana Saddáma Husajna.²⁹ Zodpovídá za řadu leteckých únosů a bombových útoků a byl popsán jako „nemilosrdný terorista, který operuje s chladnokrevnou, chirurгickou přesností“.³⁰

Ačkoli smrtící útok nervovým plynem v tokijském metru z roku 1995 nařídil Šoko Asahara, vůdce Óm šinri kjó, byl to psychiatr Masamitsu Sasaki, kdo skupinu svedl k cestě násilí tím, že její hlavní představitele a její členy navýkl na silné a oslabující psychotropní látky včetně LSD.

Dr. Azíz al-Abub (také známý jako Ibrahím al-Nadir): Psychiatr v pozadí mučení a výslechů rukojmích unesených teristy v Bejrútu, Libanonu. Al-Abub v 80. letech studoval politické přesvědčování, „vymývání mozku“ a další psychologické metody na Univerzitě Patrice Lumumby v Moskvě. Seznámil se s nejmodernějšími sovětskými farmakologickými technikami na „dlouhodobé udržování člověka v pasivitě a zredukování vůle klást odpor“. Dával povzbuzující pilulky sebevražedným útočníkům a implantoval jim myšlenky o slávě obětování a umírání. Jeho větším cílem je však myšlení lidí, na které útočí prostřednictvím napětí a strachu vyvolaného teroristickými činy. Azíz Al-Abub dnes údajně pracuje v íránských věznicích, kde má dokonalou pozici pro vytváření zástupů zločinných sebevražedných atentátníků za použití drog a dalších psychiatrických technik.³¹

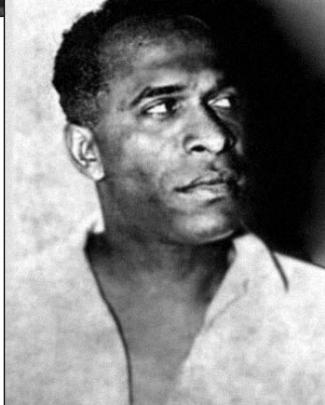
Frantz Fanon: Rétoriku dnešních teroristů lze vysle-

Francouzské jednotky v Alžírsku, 1956

Frantz Fanon, povzbuzený alžírskou válkou za nezávislost (nahoře) v roce 1954, používal své znalosti psychiatra k podpoře terorismu jako vznešené snahy, kdy kázal, že násilí je nezbytné k dosažení svobody a duševního zdraví.

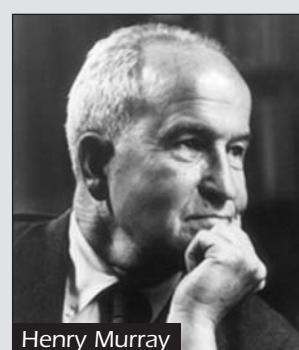
„Násilí je očišťující silou. Osvobozuje příslušníka národa od jeho komplexu méněcennosti a od zoufalství a nečinnosti. Zbavuje ho strachu a obnovuje jeho sebeúctu.“

– Frantz Fanon, psychiatr a terorista, autor knihy *Zatracenci země* (*Les Damnés de la terre*)

dovat k Fanonovi, který ve Francii studoval na psychiatra. V roce 1954 se zapojil do alžírské války za nezávislost. Obvinil Západ z dehumanizace místních kultur a kázal, že dosažení svobody a duševního zdraví vyžaduje činy násilí. Nezáleželo na tom, zda násilí bylo úspěšné, jen na tom, že jeho cíl byl oslavován a zveřejněn. Tvroutil, že do terorismu patří smrt, ale že má také pozitivní cíle a osvobozející účinky. Ve své knize *Zatracenci země* Fanon napsal: „Násilí je očišťující silou. Osvobozuje příslušníka národa od jeho komplexu méněcennosti a od zoufalství a nečinnosti. Zbavuje ho strachu a obnovuje jeho sebeúctu.“³²

„Unabomber“: Theodore Kaczynski ve Spojených státech rozeslal během 17 let 16 poštovních bomb vědcům, akademikům a dalším, zabil přitom 3 lidi

a 23 zranil. Následně po jeho zatčení vyšlo najevo, že v letech 1959 až 1962 se Kaczynski stal předmětem znepokojivého experimentu s ovládáním mysli zaměřeného na to, jak reagují lidé ve stresu. Experiment prováděl harvardský psycholog. Jako hlavní vědecký pracovník byl identifikován dr. Henry Murray, podplukovník z II. světové války, který pracoval pro předchůdce CIA, Kancelář strategických služeb (Office of Strategic Services – OSS). Murray se ve 20. letech začal zabývat psychoanalýzou a vyvinul „teorii osobnosti“, své teorie používal při výběru agentů OSS a pravděpodobně i při vyslýchání. Murrayův experiment s ovládáním mysli se na Harvardu uskutečnil pod kontrolou Sidney Gottlieba, psychiatra a vedoucího divize technických služeb CIA.³³ Podle Kaczynského byly intenzivní výslechy, kterým byl podroběn, „úporné, drastické a hrubé“ a útočily na jeho nejvyšší ideály a přesvědčení. Následně začal mít myšlenky o „společenském zlu“ a o „protitechnologické revoluční ideologii“.³⁴

Henry Murray

Ted Kaczynski

Život Teda Kaczynského, „Unabombera“ se změnil po pokusech s ovládáním mysli, kterých se účastnil v letech 1959 až 1962 a které byly součástí výzkumného projektu psychiatra Henry Murrayho na Harwardské univerzitě. Kaczynského myšlenky na „společenské зло“ se objevily následně po těchto experimentech podporovaných CIA.

KAPITOLA JEDNA „Doktoři“ smrti

Oklahoma City Bomber:

Pumový útok na federální budovu Alfreda P. Murraha v Oklahoma City byl ve své době nejhorším činem teroristického násilí, které kdy bylo spácháno ve Spojených státech. Stephen Jones, hlavní právník obhajoby v kauze *USA versus McVeigh*, ve své knize *Zbylí neznámí (Others Unknown)* uvedl: „Skutečný příběh pumového útoku... se táhne jako pavoučí síť ze středu Ameriky do hlavního města, na Daleký východ, do Evropy a na Střední východ a víceméně zůstává tajemstvím.“³⁵ Timothy McVeigh byl údajně členem neonacistické skupiny. Podle Davida Hoffmana, jak se uvádí v publikaci *Pumový útok v Oklahoma City a politika teroru (Oklahoma City Bombing and the Politics of Terror)*, byl McVeigh armádním četařem a absolvoval školení v psychologických operacích* ve Fort Riley.

Richard Baumhammers: 28. dubna 2000 střílel v Pittsburgu v Pennsylvánii Baumhammers na šest lidí, pět zabil a šestého ochromil. Oběťmi byli dva indiáni, dva asiatici, afroameričan a židovská žena, která žila blízko domu jeho rodičů. Toužil po stejné proslulosti jakou měl Hitler a „Oklahoma City Bomber“ a provozoval často navštěvované internetové stránky o nadvládě bělochů a pokoušel se vytvořit politickou stranu volného trhu, která se stavěla proti nebělošské, neevropské imigraci. Podle toho si pak vybral své oběti. Před střelbou jej léčilo 12 různých psychologů a psychiatrů a užíval 17 různých psychiatrických léků.³⁶

* Psychologické operace (tzv. Psy-Ops) je studium psychologie využívané pro válečné účely, jehož hlavním cílem je „navodit nebo zesílit cizí postoje a chování žadoucí pro cíle původce“. Psy-Ops lze používat k „ovlivňování emocí, motivů, objektivního uvažování nebo chování cílového publiku“.

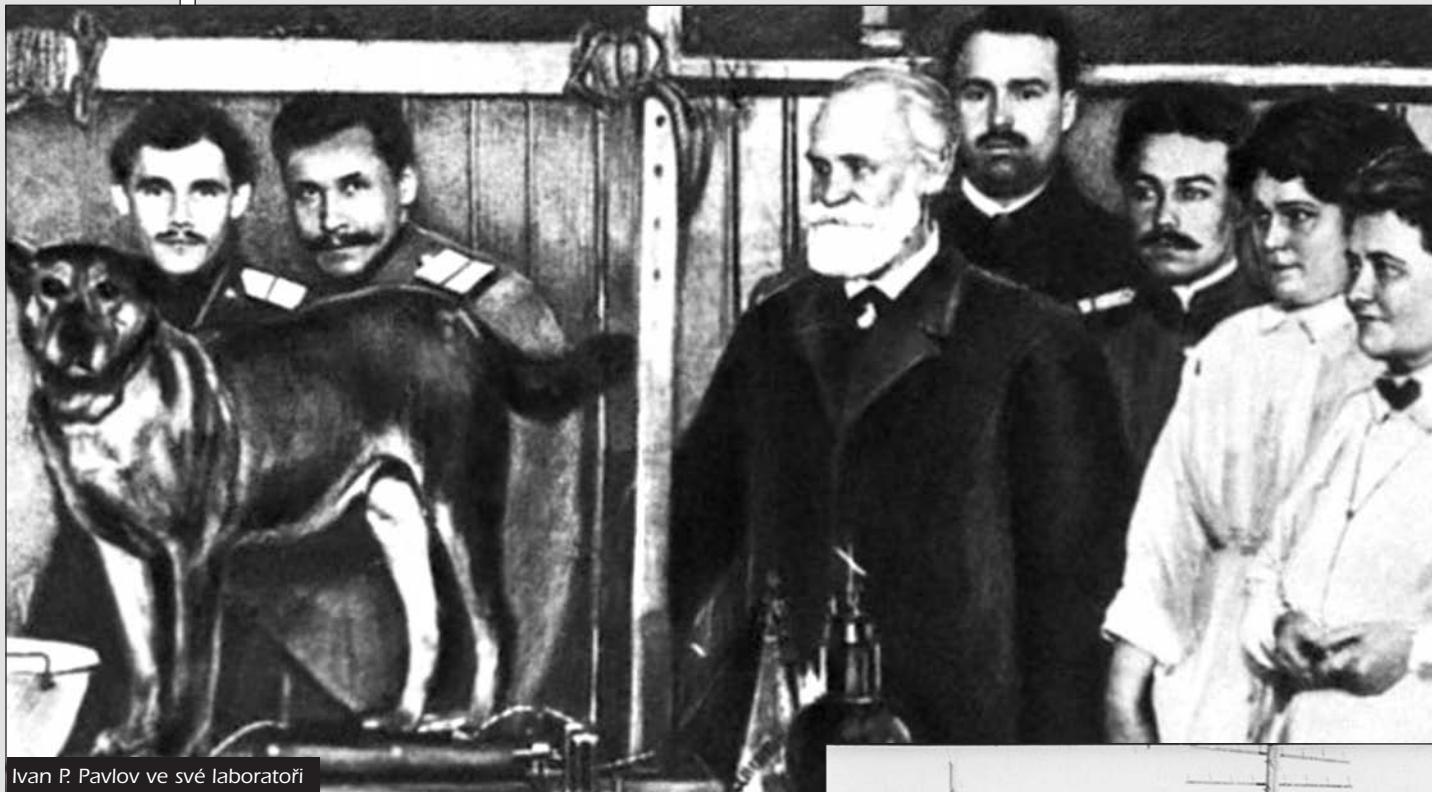
Timothy McVeigh: během operace „Pouštní bouře“, 1991

„Timothy McVeigh (nahore), zodpovědný za 168 obětí při největším teroristickém činu na území USA před událostmi z 11. 9., dříve v armádě dostával školení v „psychologických operacích“, do kterého patřily i techniky pokrývající myšlení, jimiž mohl být negativně ovlivněn.“

PSYCHOPOLITIKA

Válka proti myсли

Ivan P. Pavlov ve své laboratoři

Za použití Pavlovových výzkumů na psech ohledně mechanizmu „podnět-reakce“ pro prosazení toho, že člověk je pouze zvíře, ruští psychiatři uvěznili sovětské disidenty v gulazích, kde tito byli drogováni, dostávali elektrošoky a byli degradováni na ovladatelná „zombie“.

Vroce 1955 přeložil jistý profesor z New Yorku sovětskou příručku s názvem „Vymývání mozku: Syntéza ruské učebnice psychopolitiky“ a šířil ji s cílem varovat veřejnost. Tato příručka se zakládala na metodách Ivana P. Pavlova, ruského psychiatra, který pomocí experimentů na psech z počátku 20. století vyuvinul teorii o „podmíněném reflexu“.

Pavlovova práce položila základ pro dodnes přetrvávající fundamentální mylnou koncepci psychiatrie, že lidé jsou podobně jako psi programovatelná zvířata, ovlivnitelná pouze strachem a odměnou. Pavlovovy experimenty vytvořily základ velké části nelidských technik pro vymývání mozku používaných Sovětským svazem a Čínou v polovině dvacátého století.

Zmíněná příručka odhalovala, že „prvním ruským psychiatrům, průkopníkům této vědy – psychiatrie, bylo naprostě jasné, že hypnózu lze navodit intenzivním strachem. Objevili, že ji lze také navodit šokem emocionální povahy a také extrémním strádáním, stejně jako bitím a drogami“.³⁷

* Sověti popsal psychopolitiku jako „umění a vědu v prosazování a udržování vlády nad myšlením a oddaností jednotlivců, důstojníků, úřadů a mas a dosažení vítězství nad nepřátelskými národy pomocí duševního léčení“.

Do sibiřského gulagu přicházejí noví vězni.

„Když se překroutí fungování institucí národa,“ pokračovala, „a docílí všeobecného úpadku do té míry, že přijde strádání a krize, budou zapotřebí jen malé šoky, aby se u obyvatelstva jako celku vyvolala poslušná reakce nebo hysterie.“ Příručka učila, že pouhá hrozba války nebo bombardování může vytvářet tuto hysterii.³⁸

To jsou metody, kterým se terorističtí psychiatri jako je dr. Azíz al-Abub naučili od psychiatrů KGB (Sovětská tajná služba) na Univerzitě Patrice Lumumby v SSSR. V době Sovětského svazu školila Univerzita Patrice Lumumby a Leninův institut studenty v sociální psychologii, neozbrojeném boji a partyzánské válce. V letech 1968 až 1975 bylo vyškoleno odhadem 2 500 teroristů a partyzánů.³⁹

„Studium na škole Patrice Lumumby pokrylo všechny aspekty přesvědčovacích metod,“ včetně prostředků „manipulace a, v případě potřeby, donucování bez uchýlení se k použití fyzické sily“, napsal Gordon Thomas, autor knihy *Cesta k šílenství, pravdivá výpověď o tajném ovládání lidské mysli a zneužívání lékařství u CIA*.⁴⁰ Sovětí psiychiatři, kteří „svou činnost nechápali ani tak jako jednání na příkaz KGB, ale jako výkon běžné lékařské práce,“ radili teroristům, jak získat spolupráci zajatců pomocí drog.⁴¹ Tyto drogy mohly člověka zredukovat „do stavu blízkého imbecilitě nebo způsobit, že se klouby zanítí či začnou vysychat, přivodit dočasné slepotu, poruchy řeči, inkontinenci moči a stolice, ztrátu vlasů či děsivé zvýšení tělesné teploty,“ uvedl Thomas.⁴²

Thomas zaznamenal, že semináře se také věnovaly tomu, „jaké cílené a aktivní kroky jsou zapotřebí, aby byl člověk zbaven své osobnosti, a jak vystavět něco nového na holém psychickém základě, který zůstal. V tomto znásilnění identity bylo klíčovým faktorem vytvoření infantilní závislosti, kdy je člověk stále více dezorientovaný, až nakonec... umírá za svět. Pouze v tomto stádiu, jak přednášeli psychiatři KGB, je

oběť připravena přijmout ‚záchrannu‘ od těch, kdo mají nyní kontrolu nad každým jejím činem.“

Mezi další „psychopolitická“ centra patří Tavistocký institut ve Velké Británii a Franfurtská škola v Německu.

Podle odborníka na ovládání mysli CIA, psychiatra Sidney Gottlieba byly vyvinuty techniky na „rozdrcení lidské psychiky do bodu, kdy se přizná k čemukoli“. Britský psychiatr William Sargent, Gottliebův vrstevník, doporučoval použití drog u „rezistentních zdrojů“, s poznámkou, že „funkcí [drog] je dosáhnout kapitulace, napomoci přeměně odporu na spolupráci“.⁴³

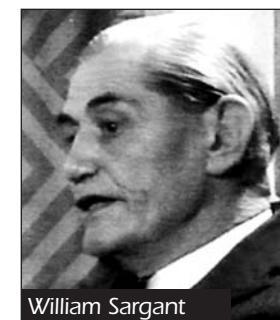

George Estabrooks

Sidney Gottlieb

v Londýně, kde ve sklepě zřídil svůj stánek pro pokusy s ovládáním mysli. Překlady výňatků Sargantova díla *Bitva o mysl* byly údajně nalezeny v afgánských výcvikových táborech Al-Kajdy.⁴⁴

William Sargent

OVLÁDÁNÍ MYSLI DŘÍVE A DNES?

Klasický román Hledání mandžuského kandidáta a podle nej natočený film vypráví o majorovi, který s rostoucími podezřeními ohledně svých zážitků v korejské válce postupně poznává, jak byl spolu s dalšími unesen a byl mu „vymýt mozek“. Klíčovou osobou byl „seržant Shaw“, zobrazený na obrázku jak na hypnotický příkaz svých únosů škráti svého druha.

DŮLEŽITÁ FAKTA

1

Winston Churchill v roce 1942 prohlásil, že psychologové a psychiatři jsou „schopni činit nesmírné množství zla“ a že by se jim mělo zabránit v práci v armádních silách.

2

Někteří psychiatři oslavují a ospravedlňují zvrácené a zločinné činy teroristů na základě teroristova duševního, biologického nebo kulturního stavu a okolnosti jeho života.

3

Dr. Adel Sadeq, předseda Arabské psychiatrické asociace, nazval v roce 2002 sebevražedné útočníky mučedníky a činy, které spáchali, sebeobětováním a věcí cti.

4

Psychiatrický personál podával antidepresiva vojákům sloužícím v iráckých věznících, kde došlo k mučení a zneužívání vězňů.

5

Armádní zdroje uvádějí, že piloti dodržují režim, do kterého patří použití psychiatrických stimulancí pro boj s únavou. Možné vedlejší účinky těchto drog zahrnují depresi, agresivní pocity a paranoiu.

Vyšetřování teroristického fenoménu zjišťuje, že vliv psychiatrů, psychologů a jejich metod v terroristických organizacích je silný a všudypřítomný. Předseda Arabské psychiatrické asociace a šéf katedry psychologie na Univerzitě Ain Shams v Káhiře Adel Sadeq (malá fotografie) podněcoval diváky televize, aby se stali sebevražednými útočníky, a nazýval okamžík, kdy se člověk nechá vybuchnout, za „blažený“.

KAPITOLA DVĚ

Psychiatři tleskají šilencům

Prezident George W. Bush popsal sebevražednou operaci na Světové obchodní centrum jako „skutek šilenců“. A téměř všichni souhlasili. „Experti“ na duševní zdraví, kteří radí světovým špiónážním službám ohledně duševního stavu teroristů, však namítají, že tito šilenci byli naprosto duševně zdraví.

Dr. Adel Sadeq, předseda Arabské psychiatrické asociace a šéf katedry psychiatrie na Univerzitě Ain Shams v Káhiře věc vysvětluje takto: „Když mučedník dojde k ‚jedna‘ a pak ‚bum‘, exploduje a cítí, že letí, protože s jistotou ví, že není mrtev... Je to přechod do jiného, krásnějšího světa. Nikdo ze [západního] světa neobětuje život za svou zemi.“⁴⁵

Dále pak prohlásil: „...Psychologická skladba [pachatele sebevražedného útoku] je skladba člověka, který miluje život. To se může zdát povídne lidem, kteří nechápou [sebevražedný útok], protože jejich kulturní struktura postrádá takové koncepty jako je sebeobětování a čest.“

Během 24 měsíců následně po Sadeqových prohlášeních se počet obětí sebevražedných útoků na Středním východě v porovnání s předcházejícími 24 měsíci více než zdvojnásobil z 201 na 499.

Dr. Jerrold M. Post, psychiatr vyučující na Univerzitě George Washingtona, „expert“ na politickou psychologii a bývalý analytik CIA, také říká, že teroristé nejsou psychopati, „nýbrž používají psychologickou strategii pro dosažení politických změn“.⁴⁷ Post svědčil ve prospěch Chalfana Chamise Mohameda, teroristy zodpovědného za smrt 10 nevinných lidí a zranění 74 dalších při bombovém útoku na americké velvyslanectví v Tanzánii v roce 1998. Post se s Mohamedem čtyřikrát sešel a shledal, že jde o „nevšedně poslušnou osobu“.⁴⁸

Ohledně dr. Azíze al-Abuba, psychiatra, který mučil a drogoval oběti v libanonském Bejrútu v 80. letech, Post nepravdivě tvrdí, že je možné, že je nositelem „genetické predispozice stát se teroristou i lékařem mučitelem díky tomu, co se popisuje

jako abnormální množství genů podporujících zášť.“⁴⁹ [zdůrazněno]

Podle Posta není Saddám Husajn „iracionální“ a „impulzivní“ ani netrpí psychotickou poruchou. Nicméně jde o člověka, který v letech 1980 až 1988 vedl divokou válku s Íránem, uvěznil a pak popravil 8 000 členů kurdského odporu a používal na vlastním území proti vesnicím

„...Jako profesionální psychiatrist říkám, že s koncem odpočítávání přichází vrchol blaženosti: deset, devět, osm, sedm, šest, pět, čtyři, tři, dva, jedna. A pak zmáčknete knoflík a vyhodíte se do povětrí.“⁴⁶

– dr. Adel Sadeq, předseda Arabské psychiatrické asociace při projevu o sebevražedných útočnících, 2002.

Válka v Iráku poskytla psychiatrické profesi novou lukrativní klientskou základnu pro její „léčbu“ a léky.

Kurdů chemické zbraně, které usmrtily 5 000 lidí a zranily jich dalších 45 000. Post tvrdí, že Husajn má pouze „paranoidní pohled na věc“ a že jeho potíže „lze skutečně zpětně vystopovat až k děloze...“.⁵⁰

Shora citovaní psychiatři na obou stranách teroristického konfliktu sdílejí stejně pokroucený názor na zločineckou mysl - od oslavování nestoudných zločinů sebevražedných útočníků až po zlehčování příšerných skutků maniakálních vrahů tvrzením, že jde o psychologickou nebo biologickou „smůlu“. Tento pohled chrání zločince a popírá jejich nebezpečnost na úkor čestných lidí.

Při konfliktu, kde jsou nepřátelé připraveni kdykoli a kdekoli udeřit, je nepochopitelné, že se vojákům pro „uklidnění“ dávají psychiatrické drogy otupující mysl.

IRÁK: drogování ozbrojených sil

Terorizmus a válka v Iráku jsou pro psychiatry ve Spojených státech „dojnorou krávou“.

V lednu 2003 američtí novináři informo-

vali, že dva američtí piloti v době, kdy náhodně svrhli v jižní části Afgánistánu bomby a zabili čtyři Kanaďany, užívali amfetaminy.⁵¹ Podle armádních zdrojů je užívání těchto léků (obvykle Dexedrinu, stimulačního psychofarmaka) součástí režimu, který zahrnuje amfetaminy pro boj s únavou a pak sedativa pro navození spánku mezi misemi. Piloti jim říkají „startovací“ a „vypínací“ pilulky. Do možných vedlejších účinků amfetaminů patří euporie, deprese, vysoký krevní tlak a zá-

vislost. Může dojít také k „idiosynkratickým reakcím“ (idiosynkracie – přecitlivělost vůči některým podnětům; s amfetaminy se mohou pojít agresivní pocity a paranoie) a také existuje riziko vzniku závislosti na „cyklickém užívání kombinace stimulancí a sedativ“.⁵²

V březnu 2003 informovaly noviny *The New York Times*: „Vojenskí psychiatři, psychologové, sociální pracovníci a další pracovníci z oblasti duševního zdraví jsou připraveni [v Iráku] poskytnout léčbu na následujících místech...“ Časopis *People* tuto zprávu také uvedl v březnu 2004 a dodal, že někteří vojáci se účastní hodin psychologického „zvládání hněvu“. I když se o „zvládání hněvu“ tvrdí, že učí lidi kontrolovat svoji agresivitu a hněv, existuje málo důkazů, že by fungovalo, a je možné,

„Jsem si jistý, že by bylo rozumné co nejvíce omezit práci těchto džentlmenů [psychologů a psychiatrů], kteří jsou schopni činit nesmírné množství zla s tím, co může snadno degenerovat na šarlatánství. Měli by se držet co nejvíce zkrátka a nemělo by se jim dovolit, aby se ve velkém počtu a na veřejné náklady usídlili v armádních silách.“

— Sir Winston Churchill, britský ministerský předseda, 1942⁵³

že chování ještě zhoršuje. V USA při jedné takové hodině zbil chlapec svého spolužáka tak otřesně, že i po šesti dnech byla oběť ještě v nemocnici.⁵³

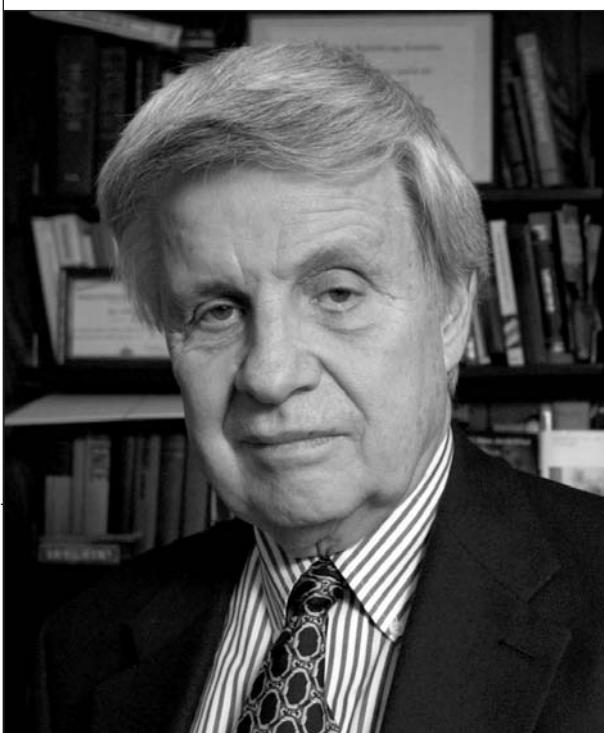
Vojákům se dávala antidepresiva – stejné drogy, které v roce 2004 vyšetřoval Úřad pro kontrolu potravin a léků (Food and Drug Administration – FDA) kvůli vlastnostem vyvolávajícím násilí a sebevráždy.⁵⁴ Tyto léky také mohou způsobit úzkost, rozrušení, nespavost, bizarní sny, zmatenosť a akatizii

(neschopnost zůstat v klidu), která vede k násilnickému chování. Problémem je také fyzická závislost.

30. dubna 2004 vysíaly televizní stanice po celém světě živé obrázky iráckých vězňů mučených a zneužívaných americkými vojáky ve věznici Abu Ghraib nedaleko Bagdádu.⁵⁵ V té době se však nevědělo, že psychiatři vojákům ve věznicích podávali psychoaktivní drogy. Specialista David Bischel uvedl, že „v oddělení pro zvládání válečného stresu vydávali“ pracovníkům věznice „Prozac a Paxil jako šílení ve snaze zvládnout frustraci a depresi“.⁵⁶

Jak uvedl časopis *Time* v dozvucích 11. září, nikdo by se neměl „uchylovat k [antidepresivem] navozenému zapomnění“.⁵⁷ Při konfliktu, kde jsou nepřátelé připraveni kdykoli a kdekoli udeřit, je nepochopitelné, že se vojákům pro „uklidnění“ dávají psychiatrické drogy otupující mysl. Vydávání antidepresiv, která jsou známa vyvoláváním násilí, vojákům, kteří zodpovídají za udržování míru, je přinejlepším špatná rada a přinejhorším zločinné zneužívání.

Dr. Jerrold Post, psychiatr a „expert na politickou psychologii“, který přednáší na Univerzitě George Washingtona, prohlásil, že podle jeho profesionálního názoru jako bývalého analyтика CIA nejsou teroristé psychopati, „nýbrž používají psychologickou strategii pro dosažení politických změn“.

DŮLEŽITÁ FAKTA

1

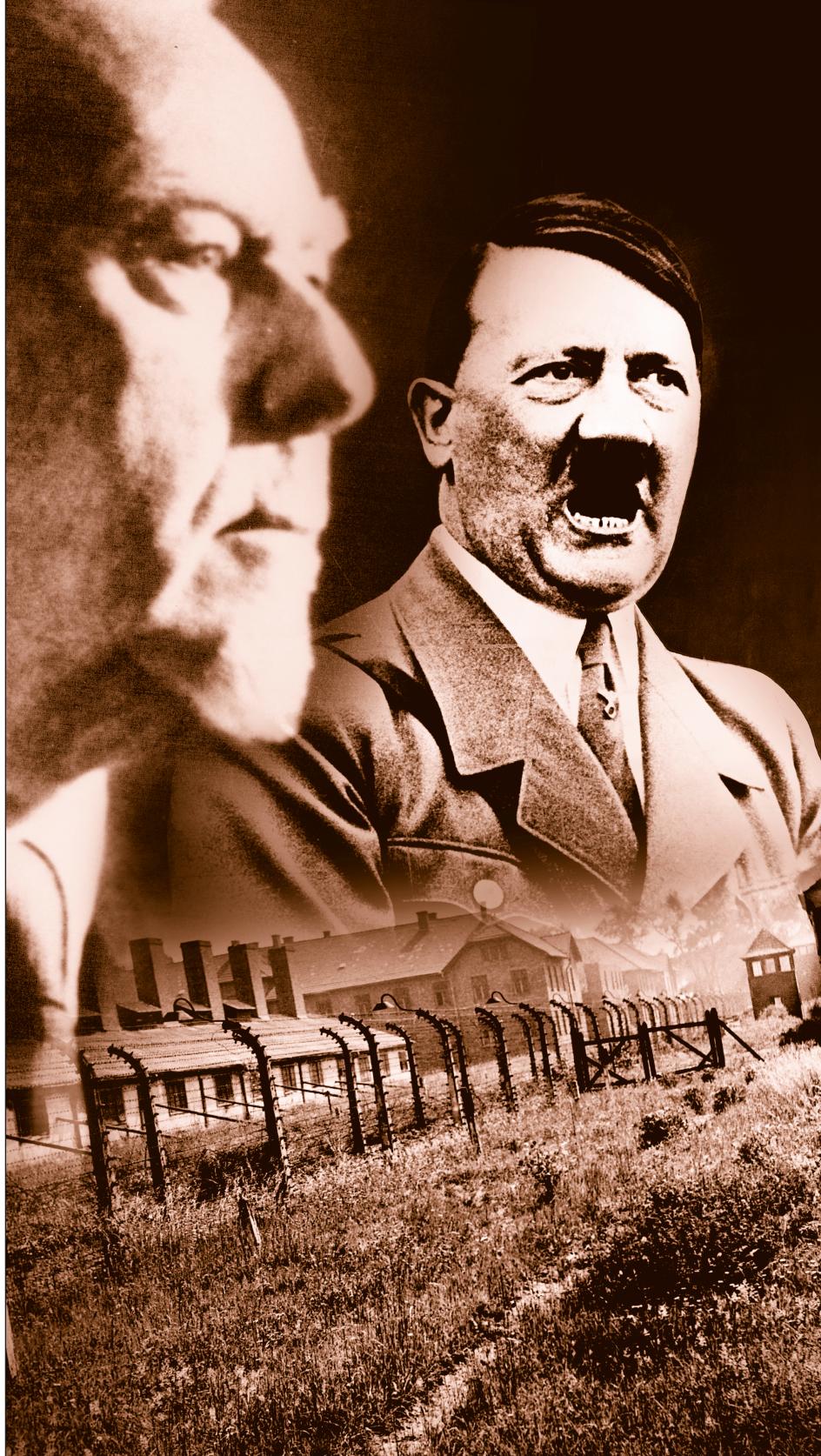
V rasistických názorech a radikálním náboženském fundamentalizmu většiny teroristických skupin je vidět předchozí působení psychiatrie.

2

Již v roce 1916 vedl německý psychiatr kampaň za „očištění rasy“ pomocí sterilizace a kastrace lidí „nevhodného původu“. „Vyselektovaní“ lidé byli nakonec zplynováni v koncentračních táborech.

3

„Etnické čistky“ v Bosně a Hercegovině a v Kosovu se zakládaly na stejných teoriích „rasové hygieny“ a rasové nadřazenosti a podřadnosti, které vedly k nacistickému holocaustu.

Psychiatři a psychologové vyvinuli eugenickou ideologii rasové čistoty používanou Hitlerem a německými psychiatri vedenými Ernstom Rüdinem (vlevo nahore), která připravila půdu pro nacistický program eutanazie, holocaust a později přímo vedla k dalším hrůzám, jako byly např. etnické čistky na Balkáně v 90. letech.

KAPITOLA TŘI

Ideologie plodí rasovou nenávist

Většina dnešních teroristických skupin přebírá extrémistické politické názory a zastává rasistické pozice, které sahají od „bělošské nadřazenosti“ a antisemitismu až k radikálnímu náboženskému fundamentalizmu a protizápadním postojům.

Výzkum ukazuje, že psychiatrie nebo psychologie ovlivnily či dokonce vytvořily takové postoje a názory a daly tak vzniknout rasové a politické nenávisti, která vyústila ve vyvraždění milionů lidí.

Psychiatři vytvářejí nacizmus

V roce 1895, téměř 40 let před příchodem nacistů k moci publikoval švýcarsko-německý psychiatr Alfred Ploetz, zastánce eugenického hnutí, své materialistické teorie o rasové podřadnosti v knize *Zdatnost naší rasy a ochrana slabých*. Zavedl koncept ničení bezcenného života jako „zcela ozdravnou léčbu“ a vymyslel slovo *Rassenhygiene* (rasová hygiena).

V roce 1905 byl Ploetz spoluzařadatelem Společnosti pro rasovou hygienu. Nacistický režim později Ploetze a jeho kolegy oceňoval za poskytnutí „biologických základů“ pro nacistický rasový stát.⁵⁹

Kniha psychiatra Alfreda Hocheho z roku 1920 *Poskytnutí souhlasu k zničení života, který není žít hoděn* požadovala provedení eutanazie na „duševně postižených“. Do roku 1932 se psychiatrická rasová

hygiena stala ortodoxní vědou v německé lékařské komunitě. Vyučovala se ve 26 oddělených kurzech na lékařských fakultách většiny německých univerzit – to vše před Hitlerovým nástupem k moci v roce 1933.

Jeden z dalších zakladatelů, psychiatr Ernst Rüdin, který v roce 1933 pomohl při vytváření sterilizačních zákonů nacistického Německa, naléhal, aby psychiatrie převzala hlavní roli při očištění rasy, což, jak prohlásil, zahrnovalo dosažení toho, že geneticky „vadní“ lidé „nebudou schopni plodit“.⁶⁰

Byly to tyto texty a teorie, které zažehly Hitlerovu posedlost vyhlazením „bezcenného“ nebo „podřadného“ života. Hitler se již předtím s psychiatrií setkal. Novinář Ron Rosenbaum popsal podrobnosti v časopise The New Yorker. Hitlera, který byl oslepen po útoku jedovatým ply-

nem v I. světové válce, v roce 1918 přijali do vojenské nemocnice, kde jej psychiatrist Edmund Forster zhypnotizoval. Když Hitlera dostal do tranzu, vsugeroval mu přesvědčení, že jeho milované Německo potřebuje, aby se mu vrátil zrak, aby mohl posloužit ve věci národního vzkříšení.⁶¹

Prvním krokem generálního plánu psychiatrické eugeniky byla sterilizace a kastrace těch, kteří byli považováni za „biologicky nezdravé“, jako například duševně nemocní, intelektuálně postižení, homosexuálové a „barevní“ lidé. V letech 1934 až

„Psychiatři musí být považováni... za poskytovatele a vylepšovatele ideologických a intelektuálních základů pro rasovou teorii a lékařské zabíjení...“

– Ernest Hunter, psychiatrist,
„Dimenze lékařské a psychiatrické odpovědnosti ve Třetí říši“, 1993

Během holocaustu přišly o život miliony lidí.

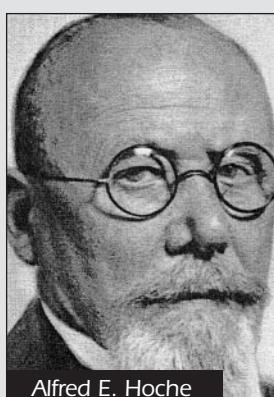
Příprava na genocidu

Alfred Ploetz

Politik na vystoupu, Adolf Hitler na začátku 20. let četl díla německých eugeniků a byl jimi hluboce ovlivněn. Dvě knihy, sepsané psychiatry Alfredem Ploetzem a Alfredem Hochem, *Způsobilost naší rasy a ochrana slabých* (1905) a *Poskytnutí souhlasu k zničení života, který není žít hoděn* (1920) pomohly Hitlerovi dokončit teorii, které v roce 1924 vyslovil v knize *Mein Kampf*. Tato kniha připravila scénu pro vyvraždění milionů lidí. Jak Hitler prohlásil: „Právo na osobní svobodu ustupuje před povinností zachování rasy.“

Německý psychiatr Ernst Rüdin byl vrchním nacistickým ideologem a hlavním architektem nacistického programu rasové hygieny. Také ovlivnil Hitlera, když v roce 1926 zavedl pseudovědu – „psychiatrickou eugeniku“, v níž bylo možné rozšířit koncept přežití nejschopnějších i na duševně a morálně slabé, což odsoudilo stovky tisíc duševně nemocných pacientů ke sterilizaci a nakonec k smrti. Rüdin své promyšlené plány rasové hygieny uskutečnil s pomocí a za peníze nacistů.

Alfred E. Hoche

1945 bylo sterilizováno až 350 000 lidí. V roce 1940 začaly „zabíjející testy“ v ústavech pro duševně nemocné. O rok později byl program eutanazie rozšířen do koncentračních táborů. „Zabíjení v koncentračních táborech probíhalo stejným způsobem a se stejnými registračními formuláři jako v ústavech pro duševně nemocné,“ poznamenal jeden z hrdých německých psychiatrů.

Ploetzovi i Rüdinovi se za jejich práci dostalo uznání. Rüdin se v roce 1934 stal prvním členem nacistické strany, který obdržel zlatou medaili cti (Goldene Ehrenzeichen). Sám Hitler v roce 1943 udělil Rüdinovi titul „průkopník rasové hygieny“. Rüdin byl nadšen: „Jen díky Führerovi se náš třicetiletý sen, sen o použití rasové hygieny na společnost opravdu uskutečnil.“

Je neuvěřitelné, že jen čtyři z desítek vinných nacistických psychiatrů byli stíháni při Norimberských procesech v roce 1946. Většina unikla spravedlnosti a řada z nich se po válce vrátila k psychiatrické praxi. Rasová hygiena a eugenika, jejichž role při vyvraždění milionů lidí nebyla odsouzena, mohly dále pokračovat v rozsévání zkázy.

Němečtí psychiatři až v roce 1999 plně veřejně přiznali, že psychiatrie zplodila „eugeniku“ a ideologii rasové „podřadnosti a nadřazenosti“, která zamořovala myšlení německých lidí po téměř tří desítky let, než přišli nacisti k moci.

Etnické čistky: Balkánské státy

U kořenů bosenského a kosovského konfliktu z 90. let, které po sobě zanechaly desetitisíce mrtvých, byly stejné psychiatrické teorie.

Srbský psychiatr Jovan Raskovič byl v roce 1986 spoluautorem nechvalně známého *Memoranda Srbské akademie věd*, které obhajovalo vytvoření „Velkého Srbska“ a tvrdilo, že Srbové musí dominovat chorvatským a muslimským menšinám z důvodu své psychologické nadřazenosti. Založil také Srbskou demokratickou stranu, s jejíž pomocí propagoval své myšlenky o srbské nadvládě nad všemi jugoslávskými lidmi. Ne podobně jako Adolf Hitler, který obvinil Židy z toho, že Němce připravují o živobytí, Raskovič rozdmýchával předsudky a nenávist mezi

Chorvaty a bosenskými muslimy tím, že je obvinil z ekonomických problémů Srbska.

V 80. letech – na základě pseudoteorií Sigmunda Freuda – Raskovič očernil bosenské muslimy jako lidi osobnosti fixované na „anální fázi“ a Chorvaty jako typy „nižší kastační úrovně“. Z těchto charakteristických rysů dospěl k závěru, že Srbové – s „oidipovskou osobností“ – rozumí autoritě a vládnutí a měli by vládnout nad ostatním lidem Jugoslávie. [oidipovský: ze zavržené Freudovy představy, v níž syn sní, že zabije svého otce a bude spát se svou matkou]

Radovan Karadžič, psychiatr, Raskovičův student a oddaný přítel byl vybrán do čela Srbské demokratické strany. Stal se stejně tak hlavním strůjcem a následně vůdcem srbské války proti Chorvatům a Bosňanům. V roce 1995 byl obviněn z genocidy a zločinů proti lidskosti válečným tribunálem OSN. Začal se skrývat a dodnes je na se-znamu hledaných zločinců.

Slobodan Milošević, v době balkánské války srbský prezident, byl 25 let Karadžičovým pacientem. Poté, co Raskovič zemřel a Karadžič se začal skrývat, udržoval konflikt proti etnickým menšinám v chodu až do momentu, kdy se Srbsko muselo vzdát. Byl zatčen a souzen válečným tribunálem za svou roli v genocidních válkách v Bosně a Kosovu.

Tito muži společně zorganizovali válku, v jejímž důsledku zemřelo více než 100 000 lidí a více než 1,5 milionu bylo vyhnáno ze svých domovů. Oběťmi nebyli však jen mrtví a vyhnání civilisté. V roce 1992 se svět dozvěděl o „znásilňovacích táborech“ v Bosně, kde Srbové systematicky znásilňovali zajaté ženy. Oběti otěhotněly a bylo jim zabráněno v potratu.

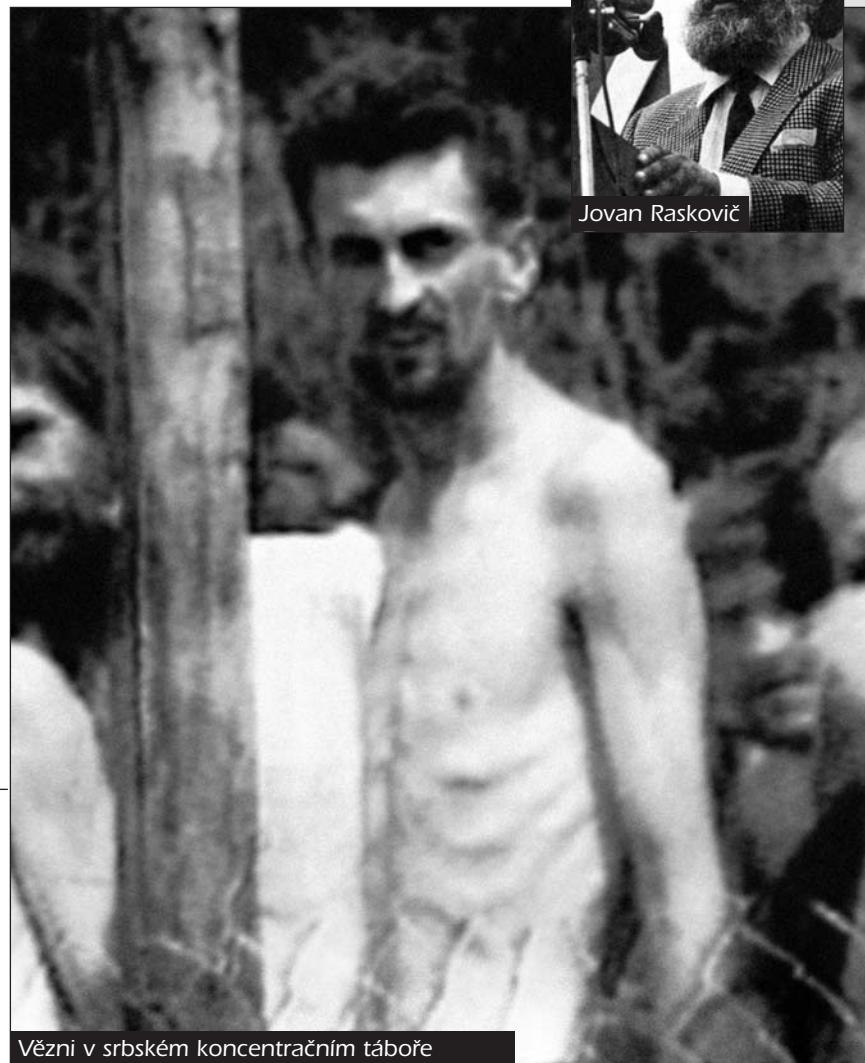
Rasová hygiena a eugenika mají nadále potenciál vyvolávat zkázu: U kořenů bosenského a kosovského konfliktu z 90. let, které po sobě zanechaly desetitisíce mrtvých, byly stejné psychiatrické teorie.

Bosenská vláda udala, že se jednalo o množství dosahující počtu 50 000 znásilněných žen a němečtí pozorovatelé konfliktu poznamenali, že „tato znásilňování jsou více válečnou taktikou spíše než jen prostým pobavením pro vojáky. Když Karadžičovi muži přepadnou vesnici, začíná rozsáhlé znásilňování, které následně pokračuje ve vězeňských táborech.“ Tyto zprávy a řada dalších zvěrstev byly potvrzeny

oběťmi, které se objevily před tribunálem OSN a svědčily proti svým bývalým mučitelům.

Jovan Rasković

Vězni v srbském koncentračním táboře

PACHATELÉ BALKÁNSKÉHO KONFLIKTU
Psychiatr Jovan Rasković inspiroval rasovou a náboženskou genocidu v Bosně. On a jeho žák, další psychiatr – Radovan Karadžič, dovolili masové mučení, znásilňování a vraždění neviných. Bývalý premiér Slobodan Milošević, dřívější Karadžičův pacient, pak páchal a financoval etnické čistky v Kosovu.

DŮLEŽITÁ FAKTA

1 Alarmující zpráva, že 71 % Američanů trpí depresí po útocích z 11. září, se zakládala na psychiatrickém průzkumu provedeném u pouhých 1 200 lidí během 6 dnů po útoku. Reakce lidí na tuto strašlivou událost, které se daly očekávat, se tak okamžitě změnily na „duševní poruchu“.

2 Oportunističtí psychiatři předpověděli následně po útocích „posttraumatickou stresovou poruchu“ (PTSP) u velkého procenta Newyorkanů a žádala o 3 miliardy dolarů více na její „léčení“.

3 Tří američtí psychiatři vymysleli jako první pro popis obtíží veteránů války ve Vietnamu pojem „PTSP“. Ačkoli jsou účinky války zničující, psychiatři používají logické reakce lidí na to, aby z toho, na úkor zranitelnosti lidí, vytěžili peníze.

4 Odborníci se domnívají, že „psychologické krizové poradenství“, které se často poskytuje obětem teroristických tragédií, „je přinejlepším zbytečné...“, těm, kteří jej dostali, se dařilo „hůř než těm, kteří nedostali vůbec nic“.

5 Existuje řada údajů potvrzujících odolnost lidí následně po tragedii a hodnotu chápavého přítele, člena rodiny nebo duchovního.

309.81 Posttraumatic Stress Disorder

essential feature of Posttraumatic Stress Disorder is the development of symptoms following exposure to an extreme traumatic stressor involving personal experience of an event that involves actual or threatened death, injury, or other threat to one's physical integrity or of witnessing such an event in others (e.g., death, serious harm, or threat of death or serious harm) by a family member or close associate.

PROFIT Z TRAJIMATU

Psychiatrický průmysl se po 11. září pustil do horečnaté aktivity, chytil se příležitosti a prohlásil následky tragédie za „krizi duševního zdraví“. Díky tomuto triku byly do psychiatrických pokladnic a do obchodu s léky „napumpovány“ miliony dolarů.

KAPITOLA ČTYŘI

Zacíleno na oběti

Psychiatrické „krizové týmy“ vysílané té měř okamžitě ke každé katastrofě nás vedly k předpokladu, že lidé trpí vážnými psychickými poraněními, když prožijí takováto traumata – nebo když jsou jen nabízku, když ke katastrofě dojde. *DSM-IV (Diagnostický a statistický manuál duševních poruch, čtvrté vydání)* řadí symptomy, které většina přeživších po katastrofě zažívá, do kategorie „akutní stresová porucha“, čímž se chce říci, že jde o patologické stavby, které je potřeba léčit. Ale trpí opravdu tito lidé „poruchou“ vyžadující psychoterapii a použití potenciálně návykových léků? Opravdu u nich hrozí velké riziko, že budou trpět dlouhodobými následky svého traumatu? Odpovědi překvapivě zní „ne“ a „ne“. – Sydney Walker III, psychiatr, neurolog a autor knihy *Trocha zdravého rozumu (A Dose of Sanity)*.

V září 2001 bylo při jednání amerického Senátu s tématem „Psychologické trauma a terorismus“ řečeno, že „71 % Američanů uvedlo, že se útoky [z 11.9.] cítí deprimováni“.⁶² To je alarmující statistika, dokud člověk nezjistí, že průzkum se prováděl během šesti dní po útocích z 11. září, kdy Američané stále ještě setrvávali v šoku a prožívali předvídatelné reakce na strašlivé události. Tento průzkum dotažoval 1 200 lidí, z čehož se, nějakým množstevním

sémantickým skokem, došlo k závěru, že bylo postiženo alarmujících 71 % Američanů.

Během několika dnů po útocích z 11. září psychiatři předpovídali, že se až u 30 % lidí postižených nedávnými útoky vyvine posttraumatická stresová porucha (PTSP).⁶³ Tvrzili, že zoufale potřebují 3 miliardy dolarů pro léčení duševní problémů jen v New Yorku.

V roce 2002 však noviny *The New York Times* uvedly, že jen 120 000 (z 8 milionů) obyvatel New

York City – což je 1,5 % – ve skutečnosti během 8 měsíců po 11. září vyhledalo pomoc. Studie z roku 2003 publikovaná v *Časopise americké psychiatrie (The American Journal of Psychiatry)* také zjistila, že v New Yorku a Washingtonu, městech přímo postižených útoky, nedošlo ke zvýšenému využívání služeb v oblasti duševního zdraví. Výzkumníci

uvedli, že studie „poskytuje první informaci, která naznačuje, že události z 11. září, přinejmenším během prvních šesti měsíců, měly jen malý účinek na míru vyhledávání služeb v oblasti duševního zdraví ze strany populace, která k nim měla okamžitý přístup a které hrozilo velké nebezpečí.“⁶⁴

Historie pseudo „nemoci“

Takzvaná posttraumatická porucha (PTSP) se objevila v dozvucích války ve Vietnamu, kdy měli

Během několika dnů po útocích z 11. září psychiatři předpovídali, že se až u 30 % lidí postižených nedávnými útoky vyvine posttraumatická stresová porucha (PTSP) a žádali o 3 miliardy USD.

„Posttraumatická stresová porucha“ (PTSP) byla vynalezena jako reakce na následky války ve Vietnamu, kdy měli váleční veteráni potíže přizpůsobit se po brutálních událostech, jichž byli účastní, domácímu životu. Lavinovité rozšíření tohoto označení se stalo jedním z nejúspěšnějších a nejlukrativnějších podvodů psychiatrie.

váleční veteráni potíže překonat brutální události, jichž byli svědky.

Tři američtí psychiatři vymysleli pojem PTSP a lobovali za jeho zařazení do vydání „účtovací bible“ Americké psychiatrické asociace (APA) z roku 1980, *Diagnostického a statistického manuálu duševních poruch* (*Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders – DSM*).⁶⁵

Profesor Herb Kutchins a profesor Stuart A. Kirk, autoři knihy *Dělají z nás blázny* (*Making Us Crazy*) říkají, že většina vojáků trpěla následky své účasti na „krutostech, kdy viděli bizarně zmrzačená těla, nebo z výprav na zvlášť nebezpečné mise“. Ti, kteří kvůli tomu trpěli mentálními potížemi, prozívali válečnou únavu, jinými slovy vyčerpání, nikoli „duševní nemoc“.⁶⁶

Dr. Thomas Dorman, internista, člen Královské lékařské univerzity Velké Británie (Royal College of Physicians of the United Kingdom) a člen Kanadské královské lékařské univerzity (Royal College of

Physicians of Canada) o tom napsal: „Stručně řečeno celý postup vytváření psychiatrických kategorií „nemoci“, jejich formulace na základě konsenzu a následné přisuzování diagnostických kódů, které potom slouží jako prostředek vyúčtování práce lékaře, není nicméně jiným než zvětšováním podvodu, který psychiatrii poskytuje pseudovědeckou auru. Pachatelé se samozřejmě přizívají na úkor veřejnosti.“⁶⁷

Dr. Dorman nazývá „formalizujícím konsenzem“ postup, při němž se o existenci „poruch“ rozhoduje doslova zvednutím ruky při hlasování členů výboru APA.

Psychiatr Walter Afield při výpovědi před americkým Kongresem v roce 1992 řekl: „Psychiatrie není exaktní věda. U každého vytváří enormní strach a zdravotní pojišťovny jsou konsternovány... Nemůžete vytvořit zlomenou kyčel. Můžeme nicméně vytvořit duševní nemoc pomocí selektivní a pečlivé reklamy.“⁶⁸

Posttraumatická stresová porucha dnes začala být „stále obsáhlější a méně jasnou“, říká PhDr. Tana Dineenová, autorka knihy *Výroba obětí* (*Manufacturing Victims*).⁶⁹ Existuje přibližně 175 kombinací symptomů, kterými lze PTSP diagnostikovat.⁷⁰ „V důsledku používání PTSP se dělá nemoc ze všeho, až nakonec jediným způsobem existence bude být „nenormální“,“ řekla dr. Dineenová.⁷¹

Kutchins a Kirk dále uvedli, že PTSP „se stala označením pro identifikaci účinku negativních událostí na obyčejné lidi. To znamená, že běžné reakce na katastrofické události se často vykládají jako duševní poruchy.“⁷² Dále prohlásili, že „APA a její přisluhovači ani nepřipustí, že vytvářejí veřejnou politiku. Podle nich prostě vytvářejí diagnózy (a tím z většího počtu z nás dělají blázny).“⁷³

Tím, že psychiatři „legalizovali“ PTSP pomocí jejího zahrnutí do DSM, připravili cestu pro financování v rádu milionů dolarů pro školení „záchrannářů“ v psychologickém poradenství.

Jak efektivní to bylo?

Profesorka Yvonne McEwanová z Univerzity ve Fife ve Skotsku, která byla poradkyní americké vlády ve věci bombových útoků v Oklahomě,

uvedla, že psychologické krizové poradenství je pro oběti hledající pomoc přinejlepším zbytečné a přinejhorším vysoko destruktivní. „Medicína podpírá upadající kariéru řady lidí tím, že se dělá zdravotní problém z toho, co zdravotním problémem není, a zavádí se předmět terapie, který je naprosto nedostatečně podložen výzkumem, používá se v nadměrné míře a je značně zneužíván,“ prohlásila.

Psychiatrická studie z roku 1996 prováděná u 110 obětí požáru zjistila, že ti, kterým se dostalo psychiatrické krizové poradenství, s třikrát větší pravděpodobností trpěli dlouhodobými problémy. Hlavní vědecký pracovník dr. Jonathan Bisson řekl: „...Těm, kteří dostali poradenství, se dařilo hůř než těm, kteří nedostali vůbec nic.“⁷⁴

Profesor Richard McNally z Harvardské univerzity, varuje: „Tady přichází okamžik pro informovaný souhlas. Musíte říci svým zaměstnancům, že dáváte k dispozici terapii, která jim na základě nejlepších informací z vědecké literatury pravděpodobně nijak nepomůže a ve skutečnosti může věci zhoršit – ještě jí chcete?“⁷⁵

Otolnost tváří v tvář katastrofě

Jak uvedl Richard Tedeschi, klinický psycholog z Univerzity v Severní Karolíně, více než dvě třetiny zkoumaných traumatizovaných obětí uvedlo, že jim trauma v určitém ohledu přineslo i něco pozitivního.⁷⁶

Při zkoumání vězňů z období války ve Vietnamu dvě třetiny z nich uvedly, že jsou spokojenější, silnější a moudřejší než byli před zajetím.⁷⁷

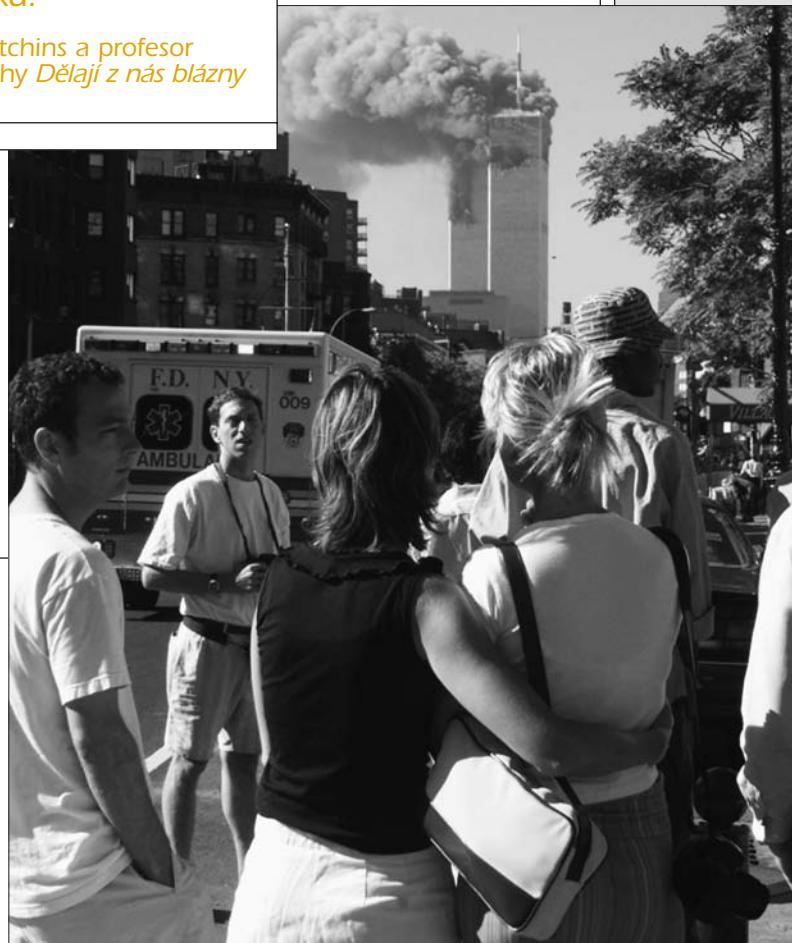
Vyděšení Newyorčané pozorují požár Světového obchodního centra.

Ti, kteří přežili lodní katastrofu, hovořili o značně pozitivních změnách ve svém pohledu na život, větším sebevědomí a, co je nejdůležitější, o nejnižších úrovních výskytu posttraumatického stresu.⁷⁸

Dr. Alex Hossach, klinický psycholog konzultant ze zdravotnické organizace St. Helen's Trust ve Velké Británii, prohlásil: „Někdy může starostlivý člen rodiny člověku pomoci jednoduše tím, že vyslechně jeho problémy.“⁷⁹

Dr. Sally Satelová z New Yorku říká: „Copak na to naši kněží a rabíni nestačí? Copak naše rodiny nemají dostatečně silné instinkty pro útěchu?“⁸⁰ Varovala před „profesionály na duševní zdraví usilující o senzace“, kteří šíří zprávy o smutku a zkáze a o tom, že Američané, zdá se, nejsou dostatečně odolní.

Prohlásila: „To, co potřebujeme – a díkybohu zdá se i máme – je morálně silná a zaměřená občanská společnost, nikoli populace introvertovaná do své údajné psychologické křehkosti.“⁸¹

DŮLEŽITÁ FAKTA

1

Nevládní organizace a vládní představitelé by měli spolupracovat na dosažení toho, že vlády nejprve odhalí psychiatrickou skrytou manipulaci společnosti a následně budou pracovat na jejím odstranění.

2

Je zapotřebí zákonných a politických ochranných opatření, která zabrání psychiatrickému pohrdání právy člověka na lidské a uctivé zacházení a prosadí právo na ochranu před ekonomickým, sexuálním a dalšími formami vykořisťování, fyzickým či jiným zneužíváním a ponižujícím zacházením.

3

Jakákoli legitimnost propůjčená psychiatrii jako „vědě“ by jí měla být odebrána, neboť tvrzení o její „vědeckosti“ je vyložená a prokazatelná nepravda.

4

Lidskost člověka k člověku bude vzkvétat pouze za nepřítomnosti psychiatrie a psychologie.

Úcta k lidským právům je základním stavebním kamenem civilizovaných národů a základem, na němž mohou lidé dobré vůle překonat všechny rozdíly. Nahoře: Nelson Mandela a F.W. de Klerk si podávají ruce při konci apartheidu a začátku nové budoucnosti Jihoafrické republiky.

KAPITOLA PĚT

Cesta k nápravě

Psychiatrie představuje ničivý nástroj společenské kontroly. Ať už pomoci rasových ideologií zodpovědných za holocaust, etnické čistky nebo pomocí taktik používaných k výrobě teroristů, psychiatrické a psychologické metody na ovládání mysli nadále způsobují neštěstí mezinárodního rozsahu.

Jejich zhoubný vliv je vidět zejména v armádě, výzvědných službách, ve věznících, nemocnicích a vzdělávacím systému. Občanské organizace a zodpovědní vládní představitelé by měli spolupracovat na dosažení toho, aby se nejprve odhalila psychiatrická skrytá manipulace společnosti a následně budou pracovat na jejím odstranění.

Angažovaní občané a organizace by se měli zasadovat za zavedení zákonných a politických ochranných opatření, která zabrání psychiatrickému pohrdání právy člověka na lidské a uctivé zacházení a prosadí právo na ochranu před ekonomickým, sexuálním a dalšími formami vykořisťování, fyzickým či jiným zneužíváním a ponižujícím zacházením.

Měli by také chápat, že jakkoli se věci ve společnosti zdají být špatné, když sledujeme šílenství v ulicích, domovech a školách a účinky teroru, existuje cesta, kudy ven.

V podstatě jde o směr opačný k tomu, který nás do tohoto šílenství přivedl.

Pokud nám alespoň trochu záleží na kvalitě našeho života, na životě dětí a na budoucnosti, musíme se tím zabývat. Dokud nedojde ke změně, není to noční můra, ze které se vzbudíme.

Budeme čestní.

Pokud máme skoncovat s lidskou nelidskostí k člověku, musíme si uvědomit, že skutečnými nepřáteli jsou psychiatři a psychologové, kteří jsou zkušení a motivovaní výrobou smrti, destrukce a chaosu.

Psychiatrie je přinejlepším předstíranou filozofií oděnou do vnějšího zdání „vědeckých faktů“. Jakákoli legitimnost propůjčená jí jako „vědě“ by jí měla být odebrána, neboť její „vědeckost“ je vyložená a prokazatelná nepravda.

Podobně jako mladistvý delikvent, který se zřekl svého výchování a dostal se do špatné společnosti, se musíme zeptat sami sebe,

zda se chceme dál potloukat s partou, která nemá žádnou budoucnost – s „profesionály“, kteří nás pravděpodobně zničí.

Nebo už toho máme dost?

Pokud máme skoncovat s nelidskostí vůči člověku, musíme si uvědomit, že skutečnými nepřáteli jsou psychiatři a psychologové, zkušení a motivovaní výrobou smrti, destrukce a chaosu.

Potlačená lidskost k člověku se stane zřejmou pouze za nepřítomnosti psychiatrie a psychologie.

To je cesta k osvobození.

DOPORUČENÍ

Doporučení

- 1** Psychiatrické zneužívání je smrtonosná zbraň, která zažehla explozi mezinárodního terorizmu. Ovládání myslí a chování musí být odhalováno a v každé zemi světa postaveno mimo zákon.
- 2** Jedinci, kteří používají zhoubné psychiatrické metody k výrobě teroristů, musí být identifikováni a umístěni do čela seznamu nejhledanějších mezinárodních teroristů. Jediný způsob, jak vyhrát válku s terorismem, je znemožnit psychiatrům výrobu vrahů.
- 3** Organizace spojených národů, nevládní organizace, organizace zabývající se ochranou lidských práv a angažovaní jednotlivci musí spolupracovat na vytvoření nové Mezinárodní úmluvy o lidských právech, kterou členské státy podepíší a ratifikují a která bude sloužit pro zajištění ochrany práv všech lidí před ovládáním myslí a psychiatrickým zneužíváním a bude pozitivním způsobem po vládách požadovat odhalení a zastavení veškerého zneužívání tohoto druhu.
- 4** Žádný člověk by neměl nikdy být nucen podstoupit elektrošokovou léčbu, psychochirurgii, vnuzenou psychiatrickou léčbu nebo vnuzené užívání psychotropních léků. Vlády by měly takováto zneužívání postavit mimo zákon.
- 5** Měla by se zavést zákonná ochrana, která zajistí, že psychiatrům a psychologům bude zakázáno porušovat práva všech lidí na výkon všech občanských, politických, ekonomických, sociálních a kulturních práv, jak je stanoví Všeobecná deklarace lidských práv, Mezinárodní úmluva o občanských a politických právech a další relevantní nástroje jako například Soubor principů pro ochranu všech osob v případě zatčení a uvěznění.
- 6** Peníze daňových poplatníků nesmí být použity k financování psychiatrických nefunkčních metod a „léčení“ „nemocí“, jejichž existenci nelze vědecky potvrdit. PTSP není „choroba“ – je to „normální“ reakce na děsivou situaci.

Mezinárodní občanská komise za lidská práva

Občanská komise za lidská práva (CCHR) byla založena v roce 1969 Scientologickou církví za účelem vyšetřování a odhalování porušování lidských práv psychiatrií a za účelem očištění oblasti duševního léčení. Dnes má více než 130 poboček v 31 zemích. Její výbor se skládá z poradců, kteří se nazývají zmocněnci, mezi něž patří lékaři, právníci, pedagogové, umělci, podnikatelé a obhájci občanských a lidských práv.

I když CCHR neposkytuje lékařské ani právní poradenství, úzce spolupracuje s lékaři a podporuje uplatňování medicíny. Klíčovou věcí, na kterou se zaměřuje, je psychiatrické podvodné používání subjektivních „diagnóz“ postrádajících náležitě vědecké nebo lékařské opodstatnění. Psychiatrie na základě těchto lživých diagnóz obhajuje a předepisuje život poškozující léčebné postupy, mezi nimi používání psychotropních léků, které zakrývají skryté potíže pacienta a brání mu v jeho uzdravení.

Její práce je v souladu s Všeobecnou deklarací

lidských práv OSN, zejména následujícími ustanoveními, která psychiatři denně porušují:

Článek 3: „Každý má právo na život, svobodu a osobní bezpečnost.“

Článek 5: „Nikdo nesmí být mučen nebo podrobován krutému, nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestu.“

Článek 7: „Všichni jsou si před zákonem rovní a mají právo na stejnou zákonnou ochranu bez jakéhokoli rozdílu.“

Skrze lživé diagnózy psychiatrů, stigmatizující označení, zákony umožňující snadné omezení či zbavení osobní svobody, brutální odosobňující „léčbu“ jsou poškozovány tisíce lidí a jsou jim odpírána jejich nezcizitelná lidská práva.

CCHR se zasloužila o stovky reforem tím, že vypovídala při legislativních jednáních a prováděla veřejná slyšení o psychiatrickém zneužívání, jakož i spoluprací s médií, s orgány činnými v trestním řízení a veřejnými činiteli po celém světě.

POSLÁNÍ CCHR

OBČANSKÁ KOMISE ZA LIDSKÁ PRÁVA

Občanská komise za lidská práva vyšetřuje a odhaluje psychiatrická porušování lidských práv. Bok po boku spolupracuje s podobně smýšlejícími skupinami a jednotlivci, kteří sdílí společný cíl: očištění oblasti duševního zdraví. A bude v tom pokračovat, dokud nebudou zastaveny všechny zneužívající a donucovací praktiky psychiatrie a všem lidem nebudou navrácena jejich lidská práva a důstojnost.

Chris Brightmore
bývalý vedoucí oddělení kriminality,
Metropolitní policie, Velká Británie

„V dozvucích 11. září to byla CCHR, jejíž usilovný výzkum odhalil zapojení psychiatrie do těchto tragických událostí a roli Ajmana al-Zawahíriho. Al-Zawahíri byl v tisku udáván jako hlavní pomocník Usámy bin Ládina, ale nyní byl odhalen jako zlověstná psychiatrická vedoucí osobnost v pozadí teroristické kampaně... Jsem si naléhavě vědom zla, kterého jsou zlomyslní či dokonce jen pomýlení psychiatři schopni, jestliže jejich aktivity nejsou pod pečlivým dohledem. Toto je rozhodující role, kterou CCHR tak hrdinně vykonává.“

Mustafa Bijedič
velvyslanec stálé mise republiky Bosna
a Hercegovina u Organizace spojených
národů

„Jedinou zbraní, kterou v této válce máme, je pravda, a vy [CCHR] jste nám velmi pomohli sháněním důkazů a šířením informace o tom, co se v Bosně a Hercegovině děje, na všech možných liniích po celém světě.“

Simon Wiesenthal
mezinárodně proslulý lovec nacistů

„Z celého svého srdce oceňuji plán vést otevřenou diskuzi a být aktivně proti porušování lidských práv psychiatrií či dokonce současnými vědami..., protože i v době, kterou se zabývám já, byli lidé v nemilosti odstraňováni a zaživa pohřbíváni: Je důležité, aby se na tyto skutečnosti poukázalo a bylo učiněno vše potřebné, co se musí udělat, pro zastavení těchto zločinů.“

Další informace u:

CCHR International (Mezinárodní občanská komise za lidská práva)
6616 Sunset Blvd.

Los Angeles, California 90028, USA
Telefon: (323) 467-4242 • (800) 869-2247 • Fax: (323) 467-3720
www.cchr.org • e-mail: humanrights@cchr.org

Nebo kontaktujte nejbližší pobočku CCHR.

Kanceláře CCHR

CCHR Česká republika
 Občanská komise za
 lidská práva
 Václavské náměstí 17
 110 00 Praha 1, Česká republika
 Tel./Fax: 420-224-009-156
 E-mail: lidskaprava@cchr.cz

CCHR Australia
 Citizens Commission on
 Human Rights Australia
 P.O. Box 562
 Broadway, New South Wales
 2007 Australia
 Phone: 612-9211-4787
 Fax: 612-9211-5543
 E-mail: cchr@iprimus.com.au

CCHR Austria
 Citizens Commission on
 Human Rights Austria
 (Bürgerkommission für Men-
 schenrechte Österreich)
 Postfach 130
 A-1072 Wien, Austria
 Phone: 43-1-877-02-23
 E-mail: info@cchr.at

CCHR Belgium
 Citizens Commission on
 Human Rights
 Postbus 55
 2800 Mechelen 2,
 Belgium
 Phone: 324-777-12494

CCHR Canada
 Citizens Commission on
 Human Rights Toronto
 27 Carlton St., Suite 304
 Toronto, Ontario
 M5B 1L2 Canada
 Phone: 1-416-971-8555
 E-mail:
 officemanager@on.aibn.com

CCHR Denmark
 Citizens Commission on
 Human Rights Denmark
 (Medborgernes Men-
 neskerettighedskommission—
 MMK)
 Faksingevej 9A
 2700 Brønsej, Denmark
 Phone: 45 39 62 9039
 E-mail: m.m.k@inet.uni2.dk

CCHR Finland
 Citizens Commission on
 Human Rights Finland
 Post Box 145
 00511 Helsinki, Finland

CCHR France
 Citizens Commission on
 Human Rights France
 (Commission des Citoyens pour
 les Droits de l'Homme—CCDH)
 BP 76
 75561 Paris Cedex 12 , France
 Phone: 33 1 40 01 0970
 Fax: 33 1 40 01 0520
 E-mail: ccdh@wanadoo.fr

CCHR Germany
 Citizens Commission on
 Human Rights Germany—
 National Office
 (Kommission für Verstöße der
 Psychiatrie gegen Menschen-
 rechte e.V.—KVPM)
 Amalienstraße 49a
 80799 München, Germany
 Phone: 49 89 273 0354
 Fax: 49 89 28 98 6704
 E-mail: kvpm@gmx.de

CCHR Greece
 Citizens Commission on
 Human Rights
 65, Panepistimiou Str.
 105 64 Athens, Greece

CCHR Holland
 Citizens Commission on
 Human Rights Holland
 Postbus 36000
 1020 MA, Amsterdam
 Holland
 Phone/Fax: 3120-4942510
 E-mail: info@ncrm.nl

CCHR Hungary
 Citizens Commission on
 Human Rights Hungary
 Pf. 182
 1461 Budapest, Hungary
 Phone: 36 1 342 6355
 Fax: 36 1 344 4724
 E-mail: cchrhun@ahol.org

CCHR Israel
 Citizens Commission
 on Human Rights Israel
 P.O. Box 37020
 61369 Tel Aviv, Israel
 Phone: 972 3 5660699
 Fax: 972 3 5663750
 E-mail: cchr_isr@netvision.net.il

CCHR Italy
 Citizens Commission
 on Human Rights Italy
 (Comitato dei Cittadini per i
 Diritti Umani—CCDU)
 Viale Monza 1
 20125 Milano, Italy
 E-mail: ccdi_italia@hotmail.com

CCHR Japan
 Citizens Commission on
 Human Rights Japan
 2-11-7-7F Kitaotsuka
 Toshima-ku Tokyo
 170-0004, Japan
 Phone/Fax: 81 3 3576 1741

**CCHR Lausanne,
 Switzerland**
 Citizens Commission
 on Human Rights Lausanne
 (Commission des Citoyens pour
 les droits de l'Homme—CCDH)
 Case postale 5773
 1002 Lausanne, Switzerland
 Phone: 41 21 646 6226
 E-mail: cchrlaus@planet.ch

CCHR Mexico
 Citizens Commission
 on Human Rights Mexico
 (Comisión de Ciudadanos por los
 Derechos Humanos—CCDH)
 Tuxpan 68, Colonia Roma
 CP 06700, México DF
 E-mail:
 protegelasaludmental@yahoo.com

CCHR Monterrey, Mexico
 Citizens Commission on
 Human Rights Monterrey, Mexico
 (Comisión de Ciudadanos por los
 Derechos Humanos—CCDH)
 Avda. Madero 1955 Poniente
 Esq. Venustiano Carranza
 Edif. Santos, Oficina 735
 Monterrey, NL México
 Phone: 51 81 83480329
 Fax: 51 81 86758689
 E-mail: ccdh@axtel.net

CCHR Nepal
 P.O. Box 1679
 Baneshwor Kathmandu, Nepal
 E-mail: nepalcchr@yahoo.com

CCHR New Zealand
 Citizens Commission on
 Human Rights New Zealand
 P.O. Box 5257
 Wellesley Street
 Auckland 1, New Zealand
 Phone/Fax: 649 580 0060
 E-mail: cchr@xtra.co.nz

CCHR Norway
 Citizens Commission on
 Human Rights Norway
 (Medborgernes
 menneskerettighets-kommisjon,
 MMK)
 Postboks 8902 Youngstorget
 0028 Oslo, Norway
 E-mail: mmknorge@online.no

CCHR Russia
 Citizens Commission on
 Human Rights Russia
 P.O. Box 35
 117588 Moscow, Russia
 Phone: 7095 518 1100

CCHR South Africa
 Citizens Commission on
 Human Rights South Africa
 P.O. Box 710
 Johannesburg 2000
 Republic of South Africa
 Phone: 27 11 622 2908

CCHR Spain
 Citizens Commission on
 Human Rights Spain
 (Comisión de Ciudadanos por los
 Derechos Humanos—CCDH)
 Apdo. de Correos 18054
 28080 Madrid, Spain

CCHR Sweden
 Citizens Commission on
 Human Rights Sweden
 (Kommittén för Mänskliga Rät-
 tigheter—KMR)
 Box 2
 124 21 Stockholm, Sweden
 Phone/Fax: 46 8 83 8518
 E-mail: info.kmr@telia.com

CCHR Taiwan
 Citizens Commission on
 Human Rights
 Taichung P.O. Box 36-127
 Taiwan, R.O.C.
 E-mail: roysu01@hotmail.com

**CCHR Ticino,
 Switzerland**
 Citizens Commission on
 Human Rights Ticino
 (Comitato dei cittadini per
 i diritti dell'uomo)
 Casella postale 613
 6512 Giubiasco, Switzerland
 E-mail: ccdi@ticino.com

CCHR United Kingdom
 Citizens Commission on
 Human Rights United Kingdom
 P.O. Box 188
 East Grinstead, West Sussex
 RH19 4RB, United Kingdom
 Phone: 44 1342 31 3926
 Fax: 44 1342 32 5559
 E-mail: humanrights@cchrk.org

**CCHR Zurich,
 Switzerland**
 Citizens Commission on
 Human Rights Switzerland
 Sektion Zürich
 Postfach 1207
 8026 Zürich, Switzerland
 Phone: 41 1 242 7790
 E-mail: info@cchr.ch

ODKAZY

Odkazy

1. Nesta Webster—"Secret Societies and Subversive Movements" Boswell Publishing Co., Ltd., London, 1924 from OMNI Publications—Section on The Assassins.
2. "Assassin," Encyclopedia.com entry from Electric Library website.
3. "Cutting Through the Global Drug Network," Sinorama, Vol. 21, No. 4, April 1996.
4. Richard Hughs & Robert Brewin, *The Tranquilizing of America* (Harcourt Brace Jovanovich, New York, 1979), p. 302.
5. Vernon Loeb, "As U.S. Targets Bin Laden, 2 Top Aides Also Draw Security," *Washington Post*, 3 July 2000.
6. Yossef Bodansky, "U.S. Trade: Mubarak for S-FOR Safety," www.balkanpeace.org, Jan. 1998.
7. Yossef Bodansky, *The Secret History of the Iraq War* (Regan Books, 2004), p. 520, "In Fallujah Al Qaeda Reminds Americans of Mogadishu," *DEBKA-Net-Weekly* 150, 31 March 2004
8. James Hider, "Iraqis Drugged, Brainwashed and Sent to Die for bin Laden," *The London Times*, 21 Mar. 2004.
9. *Ibid.*
10. Irving R. Weschler and Edgar H. Schein, Editors, *Issues in Human Relations Training* (National Training Laboratories, National Education Association, Washington, 1962), Selected Reading Series Five, pp. 47, 49-51, 53.
11. Suzanne Clark, *Blackboard Blackmail* (Footstool Publications, Memphis, Tenn., 1988), p. 139.
12. Colin A. Ross, M.D., *Bluebird, Deliberate Creation of Multiple Personality By Psychiatrists* (Manitou Communications, Inc., Richardson, Texas, 2000), p. 162.
13. Walter Bowart, *Operation Mind Control* (Dell Publishing Co. Inc., 1978), p. 84.
14. *Ibid.*
15. Anna Maria Daderman, "Flunitrazepam and violence—psychiatric and legal issues," Department of Clinical Neuroscience, Occupational Therapy and Elderly Care, Research Division of Forensic Psychiatry, Karolinska Institute, Sweden, 2000, p. 43.
16. Vivienne Walt, "Trained to Kill, and Growing in Number," *The Washington Post*, 28 Feb. 1999.
17. "Children at Both Ends of the Gun," UNICEF website, accessed 21 Sept. 2001.
18. "Indoctrination," *Radio Netherlands* website, 2000.
19. Gordon Thomas, "The Terror Doctors," *Freedom Magazine*, June 2004.
20. Hoag Levins and Tamri Shaheri, "Didn't Bin Laden Have His Own Green Beret?," *ABCnews.com*, 21 May 1999; "Wanted: Ayman Al-Zawahiri," Diplomatic Security Service, U.S. Department of State; Michael Petrou, "Iraq funded attacks: Israel Petrov," *The Ottawa Citizen*, 22 Sept. 2001.
21. *Op. cit.*, Hoag Levins, et al.
22. "International Hunt under Way for Bin-Laden Deputy," CNN.com, 25 Sept. 2001.
23. James Hider, "Iraqis Drugged, Brainwashed and Sent to Die for bin Laden," *The London Times*, 21 Mar. 2004.
24. "Scientists allegedly led attack," *The Japan Times*, 18 May 1995.
25. David E. Kaplan, Andrew Marshall, *The Cult at the End of the World* (Crown Publishers, New York, 1996), pp. 123-124.
26. *Asahi Newspaper*, Japan, 17 Feb. 1996 (translation).
27. Stuart Yudoksky, M.D., et al, *What You Need to Know about Psychiatric Drugs* (Grove Weidenfeld, New York, 1991), p. 165.
28. *Yomiuri Newspaper*, Japan, 2 Feb. 1996, (translation).
29. Carl Staten, "Carlos Captured; Revolutionary Terrorist," *Emergency Net News*, 10 Oct. 1994.
30. *Op. cit.*, Gordon Thomas, "The Terror Doctors."
31. "The Soviet Strategy of Terror," *The Heritage Foundation Reports*, Chapter 2, "The Infrastructure of Terrorism," 1985; Gordon Thomas, *Journey into Madness* (Corgi Book, London, 1989), pp. 28, 35, 67.
32. Frantz Fanon, *The Wretched of the Earth* (Pelican Books, London, 1959).
33. Alexander Cockburn, "We're Reaping Tragic Legacy from Drugs Culture," *Los Angeles Times*, 6 July 1999.
34. Alston Chase, "Harvard and the Making of the Unabomber," *The Atlantic Online*, June 2000.
35. Stephen Jones, *Others Unknown: The Oklahoma City Bombing Case and Conspiracy* (Public Affairs, New York, 1998), p. xi.
36. Mike Crissey, "Parents of Pa. Man sentenced to death in shooting spree say jury ignored mental illness," *Associated Press Wire*, 1 Apr. 2001; Joe Mandal, "Baumhammers trial to be a battle of experts," *Associated Press State & Local Wire*, 26 Apr. 2001; Jeffrey Bair, "Immigration attorney found guilty of killing five people in shooting spree," *Associated Press Wire*, 9 May 2001.
37. "Brainwashing: A Synthesis of the Russian Textbook on Psychopolitics," reprinted by Charles Stickley, New York City, 1955, p. 31.
38. *Ibid.*, p. 44.
39. *Op. cit.*, *The Heritage Foundation Reports*.
40. *Op. cit.*, Gordon Thomas, *Cesta k šílenství*, OLDAG, 1998, p. 89.
41. *Ibid.*, p. 382.
42. *Ibid.*, p. 90.
43. *Op. cit.*, Gordon Thomas, "The Terror Doctors."
44. *Ibid.*
45. "Chairman of the Arab Psychiatrists Association Offers Diagnoses: ... Perpetrating a Suicide/Martyrdom Attack is Life's Most Beautiful Moment," Arab Press, 22 May, 2002
46. *Ibid.*
47. "Terrorists Aren't Psychopaths but Use Psychological Strategy for Change," *The Times of India*, 15 Sept. 2001.
48. "Defense Psychiatrist Tells Jury of Embassy Bomber's Remorse," *Reality Ausetkmt*, 2 July 2001.
49. *Op cit.*, Gordon Thomas, *Journey into Madness*, p. 59.
50. Jerrold M. Post, M.D., "Explaining Saddam," *Frontline*, 1999.
51. "Lawyer Blames Bombing Mistake on Pills," *CBSNEWS.com*, 16 Jan. 2003.
52. Knickerbocker, Brad; "Military looks to drugs for battle readiness," *The Christian Science Monitor*, 9 Aug. 2002.
53. Tamer Lewin, "Class Time and Not Jail Times For Anger, but Does It Work?," *New York Times*, 1 July 2001.
54. Erica Goode, "Learning From the Last Time; Treatment and Training Help Reduce Stress of War," *New York Times*, 25 Mar. 2003.
55. "Iraq prison 'abuse' sparks outrage," *CNN.com*, 30 Apr. 2004.
56. Lisa Leff, "Bay Area MPs say abuse rumors circulated at Baghdad prison," *Associated Press*, 6 May 2004.
57. Lance Morrow, "The Case for Rage and Retribution," *TIME*, 11 Sept. 2001.
58. Winston Churchill, Prime Minister's Personal Note, Serial No., M. 624/2, "Lord President of the Council," 19 Dec. 1942.
59. Robert N. Proctor, *Racial Hygiene, Medicine Under the Nazis*, (Harvard University Press, 1988), p. 15.
60. Dr. Thomas Roder, Volker Kubillus, and Anthony Burwell, *Psychiatrists: The Men Behind Hitler* (Freedom Publishing, Los Angeles, California, 1995), p. 94.
61. Ron Rosenbaum, "Explaining Hitler," *The New Yorker*, Vol. 71, No. 10, 1 May 1995, pp. 54-55.
62. Senate Health, Education, Labor and Pensions Hearing on "Psychological Trauma and Terrorism," Capitol Hearing Testimony, Federal Document Clearing House, 26 Sept. 2001.
63. Lucette Lagnado, "New York Rushes to Spend Grants for Counseling," *The Wall Street Journal*, 5 Oct. 2001.
64. Erica Goode, "Calculating the Toll of Trauma," *The New York Times*, 9 Sept. 2003.
65. Herb Kutchins & Stuart A. Kirk, *Making Us Crazy: The Psychiatric Bible and the Creation of Mental Disorders* (The Free Press, New York, 1997), pp. 108-117.
66. *Ibid.*, p. 107.
67. "Introducing Thomas Dorman, M.D.," Internet address: <http://www.libertyconferences.com/dorman.htm>, accessed: 27 Mar. 2002.
68. Joe Sharkey, *Bedlam: Greed, Profiteering, and Fraud in a Mental Health System Gone Crazy* (St. Martin's Press, New York, 1994), pp. 280-281.
69. Tana Dineen, Ph.D., *Manufacturing Victims* (Robert Davies Publishing, Montreal, 1996), p. 150.
70. *Ibid.*, p. 124.
71. *Ibid.*, p. 271.
72. *Op. cit.*, Herb Kutchins & Stuart A. Kirk, p. 125.
73. *Ibid.*, p. 122.
74. Ian Burrell, "Doubts grow over trauma therapy; Victims not helped by reliving horror of accidents, research shows," *The Independent* (London), 21 Oct. 1996.
75. Ronald Bailey, "Causing More Grief," *Reason Magazine*, 26 Sept. 2001.
76. Terence Monmaney, "For Most Trauma Victims, Life is More Meaningful," *Los Angeles Times*, 7 Oct. 2001.
77. *Ibid.*
78. *Ibid.*
79. Tanya Thompson, "Counselling for Victims of Disasters 'Could be More Hindrance than Help,'" *The Scotsman*, 6 Jan. 2000.
80. Sally Satel, "An Overabundance of Counseling?" *The New York Times*, 23 Apr. 1999.
81. Sally Satel, M.D. and Christina Hoff Sommers, "Good Grief: Don't Get Taken by the Trauma Industry," *The Wall Street Journal*, 15 Oct. 2001.